

Θεμελιώδη Θέματα Επιστήμης Υπολογιστών

Δυναμικός Προγραμματισμός

Προσαρμογή από διαφάνεις Σταύρου Νικολόπουλου (Παν. Ιωαννίνων)

Αλγοριθμική Τεχνική

Δυναμικός Προγραμματισμός

Those who cannot remember the past are condemned to repeat it.

-Dynamic Programming

🔲 Αλγοριθμική Τεχνική

Δυναμικός Προγραμματισμός

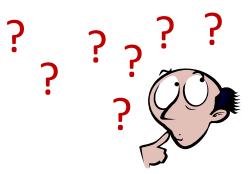

- ΕΊΝΑΙ... Τεχνική Σχεδίασης Αλγορίθμων !!!
 - ✓ με ευρύτατο πεδίο εφαρμογών!
 - ✓ και με χρήση εκεί όπουάλλες πιο ειδικευμένες τεχνικές αποτυγχάνουν!

και, όχι ... Τεχνική Προγραμματισμού!!!

Γιατί αυτός ο όρος και η ονομασία ?

Δυναμικός Προγραμματισμός

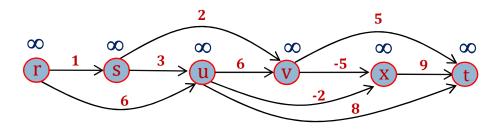

- Επινοήθηκε από τον Richard Bellman το 1950
 - Τότε ο προγραμματισμός ήταν μια απόκρυφη, σπάνια δραστηριότητα την οποία ασκούσαν τόσο πολύ λίγοι που δεν άξιζε καν να την αναφέρουν.
 - Ο όρος «προγραμματισμός» την εποχή εκείνη σήμαινε «σχεδιασμός ενεργειών» (planning), ενώ
 - ο όρος «δυναμικός προγραμματισμός» σήμαινε
 «πολυεπίπεδο, χρονικά μεταβαλλόμενο σχεδιασμό πολλαπλών διεργασιών» !!!

- Ας θυμηθούμε δύο γνωστά μας προβλήματα!
 - Ακολουθία Fibonacci

0. 1. 1. 2. 3. 5. 8. 13.

• Ελάχιστες διαδρομές σε DAG

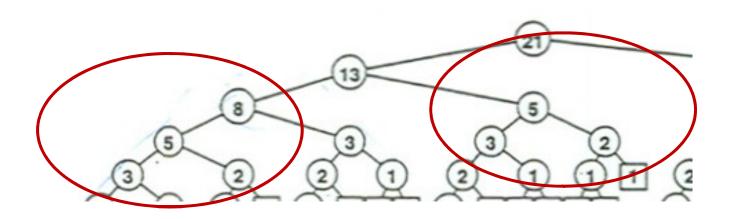

$$F_n = \begin{cases} 0 \\ 1 \end{cases}$$


```
fib1(n)
  if n = 0 then return 0
  if n = 1 then return 1
  return fib1(n-1)+fib1(n-2)
```

```
fib1(n)
  if n = 0 then return 0
  if n = 1 then return 1
  return fib1(n-1)+fib1(n-2)
```



```
8 F(6)

5 F(5)

3 F(4)

2 F(3)

1 F(

1 F(2)

1 F(

0 F(3)

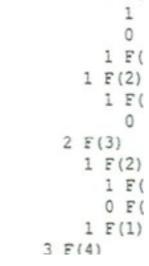
1 F(2)

1 F(1)

3 F(4)
```

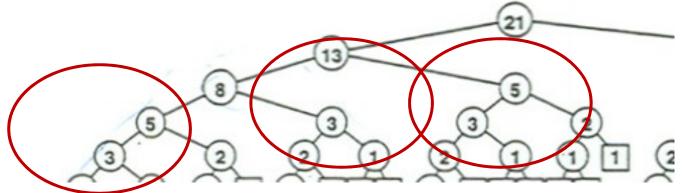
Ακολουθία Fibonacci

```
fib1(n)
  if n = 0 then return 0
  if n = 1 then return 1
  return fib1(n-1)+fib1(n-2)
```


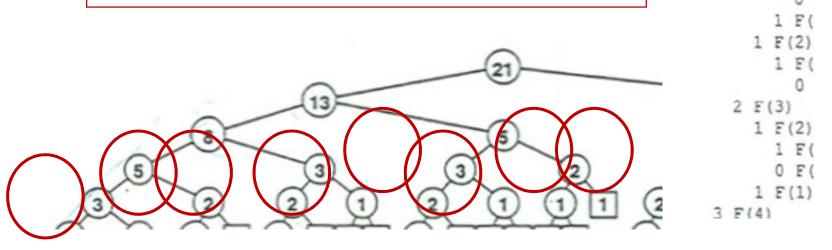
8 F(6)

5 F(5)

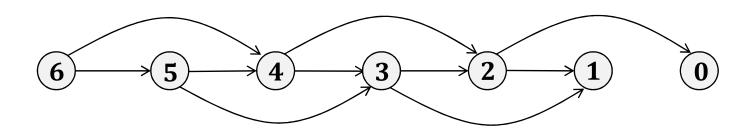
Ακολουθία Fibonacci

```
fib1(n)
  if n = 0 then return 0
  if n = 1 then return 1
  return fib1(n-1)+fib1(n-2)
```

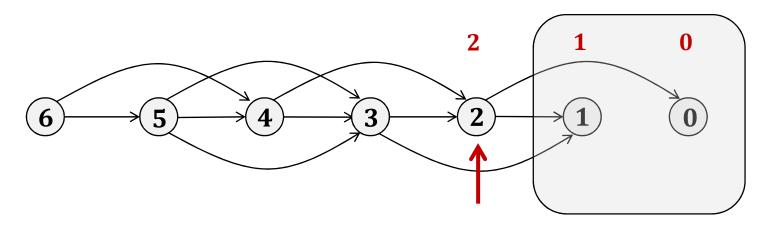

8 F(6)

5 F(5)

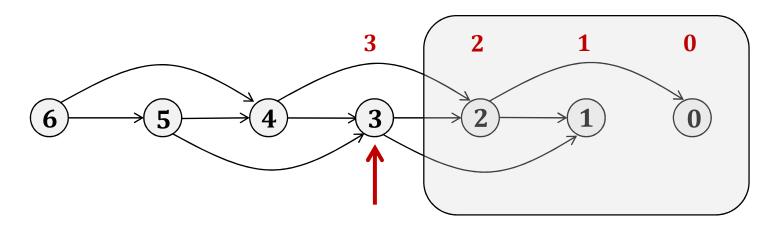

$$fib(n) = fib(n-1) + fib(n-2)$$

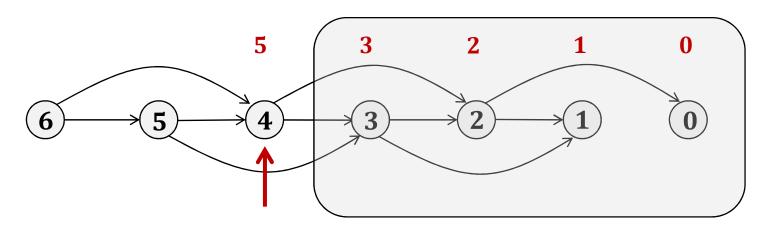
$$fib(2) = fib(1) + fib(0)$$

$$fib(n) = fib(n-1) + fib(n-2)$$

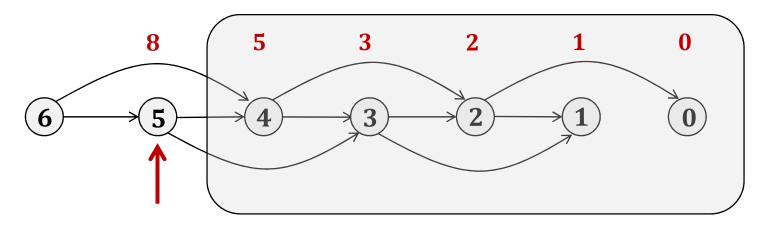
$$fib(3) = fib(2) + fib(1)$$

$$fib(n) = fib(n-1) + fib(n-2)$$

$$fib(4) = fib(3) + fib(2)$$

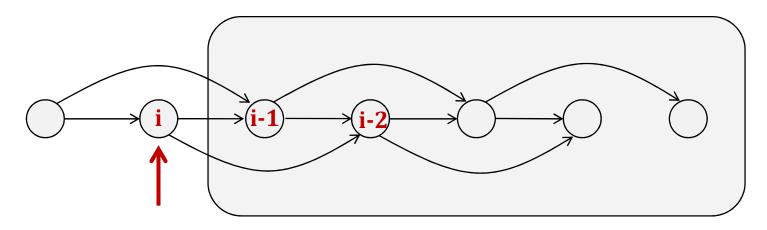
$$fib(n) = fib(n-1) + fib(n-2)$$

$$fib(5) = fib(4) + fib(3)$$

$$fib(n) = fib(n-1) + fib(n-2)$$

Ακολουθία Fibonacci

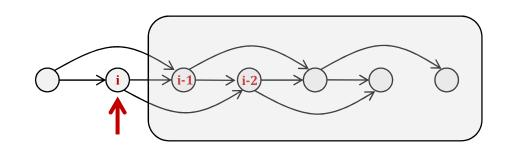

$$fib(i) = fib(i-1) + fib(i-2)$$

Μπορώ να λύσω ένα υποπρόβλημα εύκολα εάν έχω **«βρει»** και **«κρατήσει»** τις λύσεις **«μικρότερων»** υποπροβλημάτων !!!

Ακολουθία Fibonacci

 Αλγόριθμος Fibonacci fib2(n)

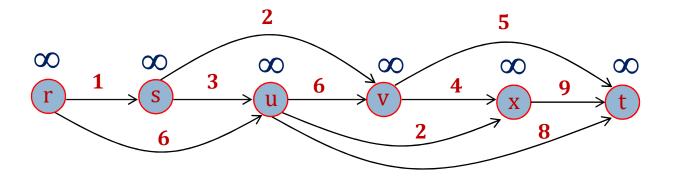
- 1. if n = 0 then return 0
- 2. if n = 1 then return 1
- 3. F(0) = 0, F(1) = 1 {F π iνακας μήκους n}
- 4. for i = 2, 3, ..., n

$$F(i) = F(i-1) + F(i-2)$$

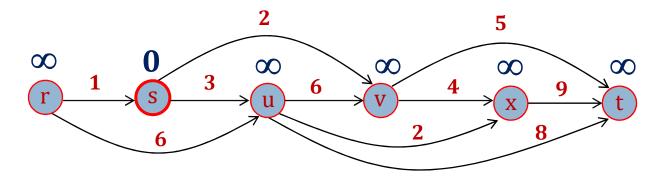
5. return F(n)

Κρατήστε αυτά τα 2 στοιχεία του Αλγόριθμου!!!

- Ελάχιστες διαδρομές σε DAG
 - Χαρακτηριστικό ενός DAG: Τοπολογική Ταξινόμηση

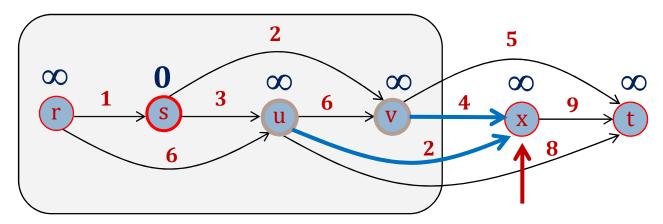

- Ελάχιστες διαδρομές σε DAG
 - Χαρακτηριστικό ενός DAG: Τοπολογική Ταξινόμηση

• Γιατί αυτό το χαρακτηριστικό βοηθάει στον υπολογισμό των ε.δ. από ένα κόμβο, έστω τον **s**?

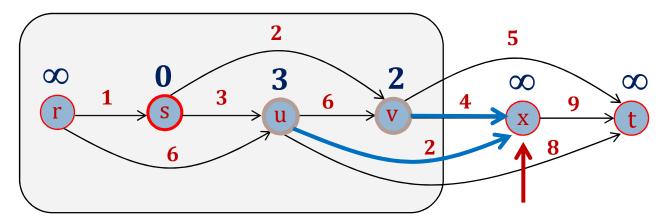
- Ελάχιστες διαδρομές σε DAG
 - Χαρακτηριστικό ενός DAG: Τοπολογική Ταξινόμηση

Ας εστιάσουμε σε ένα κόμβο, έστω στον κόμβο x

Ο μόνος τρόπος για να φθάσουμε στον **x** είναι μέσω των προκατόχων του: **v** ή **u**!!!

- Ελάχιστες διαδρομές σε DAG
 - Χαρακτηριστικό ενός DAG: Τοπολογική Ταξινόμηση

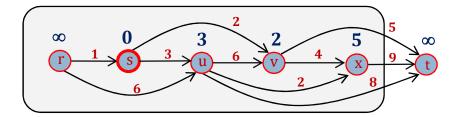

Επομένως, για να βρούμε την ε.δ. από τον s μέχρι τον x,
 αρκεί μόνο να συγκρίνουμε τις δύο διαδρομές:

$$d(x) = min\{d(v) + 4, d(u) + 2\}$$

Ελάχιστες διαδρομές σε DAG

 Μια τέτοια σχέση ισχύει για ∀ κόμβο !!! π.χ., για τον κόμβο t:

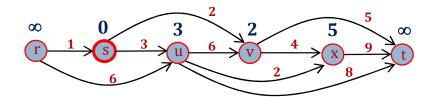
$$d(t) = min\{d(x)+9, d(v)+5, d(u)+8\}$$

• Αν υπολογίσουμε τις τιμές **d(.)** με τη σειρά της Τοπολογικής Ταξινόμησης τότε:

Όταν φθάσουμε στον κόμβο **x** θα έχουμε όλες τις πληροφορίες για τον υπολογισμό του **d(x)**.

Ελάχιστες διαδρομές σε DAG

Αλγόριθμος SP-DAG

- 1. Initialize(G,s)
- 2. Topological-Sorting(G)
- 3. για κάθε κόμβο $x \in V \{s\}$ σε τοπολογική σειρά:

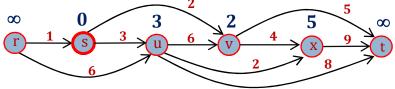
$$d(x) = \min_{(u,x)\in E} \{d(u) + w(u,x)\}$$

4. return d(.)

Κρατήστε αυτά τα 2 στοιχεία του Αλγόριθμου!!!

Ελάχιστες διαδρομές σε DAG

Παρατηρήσεις!!!

Ο αλγόριθμος SP-DAGεπιλύει υποπροβλήματα, της μορφής:

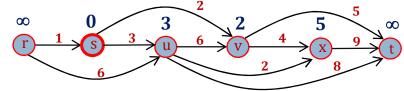
$$\{d(x) \mid x \in V - \{s\}\}$$

 Αρχίζει από το «μικρότερο» υποπρόβλημα και προχωράει σε «μεγαλύτερα» υποπροβλήματα!!!

Ένα υποπρόβλημα το θεωρούμε **«μεγάλο»** εάν πρέπει να λύσουμε πολλά άλλα υποπροβλήματα πριν φθάσουμε σε αυτό!!!

Ελάχιστες διαδρομές σε DAG

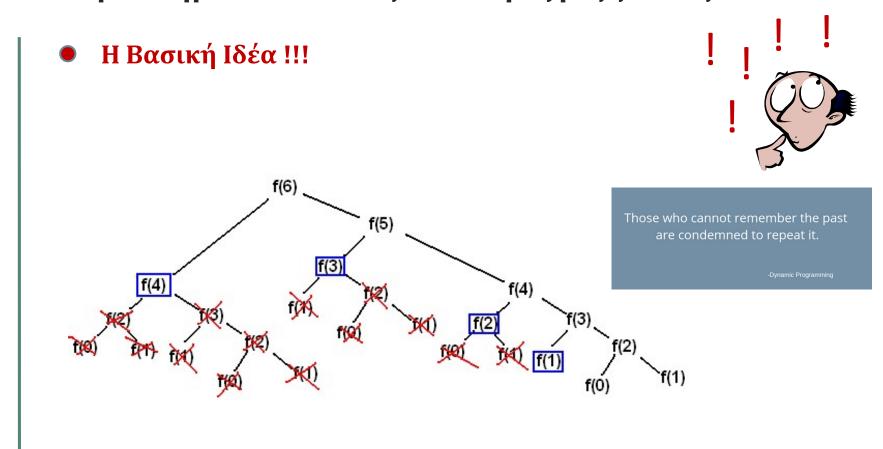
Παρατηρήσεις!!!

- Σε κάθε κόμβο x
 ο αλγόριθμος SP-DAG
 υπολογίζει μια συνάρτηση των τιμών των ε.δ των προκατόχων
 του κόμβου x
- Εδώ, η συνάρτηση μας είναι ένα ελάχιστο αθροισμάτων!
 Θα μπορούσε κάλλιστα να είναι μια συνάρτηση:
 - ✓ μεγίστου οπότε θα υπολογίζαμε τις max διαδρομές, ή
 - ✓ ελαχίστου γινομένων

οπότε θα υπολογίζαμε την διαδρομή με το ελάχιστο γινόμενο ακμών

Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού

- Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού
 - **Η Βασική Ιδέα !!!...** Λύσης προβλήματος Π με ΔΠ:
 - 1 Υπολογίζουμε ένα σύνολο υποπροβλημάτων του Π
 - (2) Επινοούμε μια σχέση για την λύση ενός υποπροβλήματος
 - 3 Λύνουμε τα υποπρ/ματα ξεκινώντας από «μικρότερα», αποθηκεύουμε τις λύσεις τους, και προχωράμε προς «μεγαλύτερα» χρησιμοποιώντας τις αποθηκευμένες λύσεις των μικρότερων (bottom-up)!!!
 - **Παίρνουμε** τη λύση του αρχικού μας προβλήματος Π, λύνοντας όλα τα υποπρ/ματα με **καθορισμένη σειρά**!!!

Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού

- Προσοχή!!!
 - ✓ Στο ΔΠ το «μοντέλο της τεχνικής» θα μπορούσαμε να το θεωρήσουμε ότι είναι ένα γράφημα G τύπου DAG !!!
 - ✓ Οι κόμβοι του **G** αντιστοιχούν στα υποπροβλήματα και οι ακμές του στις εξαρτήσεις ανάμεσα σε αυτά:

- Το **A** θεωρείται «μικρότερο» υποπρόβλημα από το **B**, ή
- Για να λύσουμε το Β χρειαζόμαστε την λύση του Α!!!

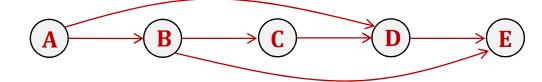
- Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού
 - Θεμελιώδης Ιδιότητα του ΔΠ !!!

Υπάρχει διάταξη των υποπροβλημάτων και μια σχέση που δείχνει πως θα λυθεί ένα υποπρόβλημα

έχοντας τις λύσεις «μικροτέρων» υποπρ/των,

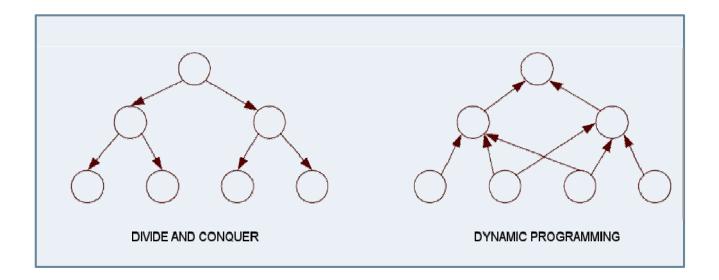
δηλαδή, υποπρ/των που εμφανίζονται νωρίτερα στη διάταξη!

Διάταξη:

 $\Sigma \chi \dot{\epsilon} \sigma \eta$: Μεγάλο-ΥΠ = f(Μικρότερα-ΥΠ)

- Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού
 - Διαίρει-και-Βασίλευε vs ΔΠ !!!

Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού

- Διαίρει-και-Βασίλευε vs ΔΠ !!!
 - ✓ Στην τεχνική Δ-και-Β ένα Π μεγέθους **n** εκφράζεται συναντήσει υποπροβλημάτων Π(1), Π(2), ..., Π(k) που είναι σημαντικά μικρότερα, για παράδειγμα **n/2**, και δεν επικαλύπτονται !!!
 - Λόγω αυτής της απότομης μείωσης του μεγέθους του Π, το δένδρο της αναδρομής έχει:
 O(logn) βάθος

<mark>O(n^c)</mark> πλήθος κόμβων !!!

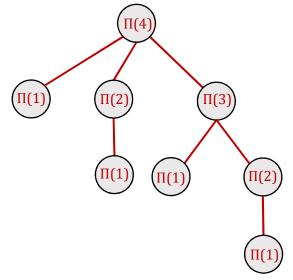
Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού

- Διαίρει-και-Βασίλευε vs ΔΠ !!!
 - Αντίθετα, στην τεχνική του ΔΠ τα υποπροβλημάτων Π(1), Π(2), ..., Π(k) μπορεί να είναι ελάχιστα μικρότερα, για παράδειγμα το Π(i) βασίζεται στο Π(i-1), και να επικαλύπτονται!!!
 - ✓ Εδώ συνήθως, το δένδρο της αναδρομής έχει:

O(n) βάθος

O(cⁿ) πλήθος κόμβων, c>1

Εκθετικό πλήθος κόμβων !!!

- Χαρακτηριστικά Δυναμικού Προγραμματισμού
 - **Ο ΔΠ είναι μια πολύ ισχυρή αλγοριθμική τεχνική!!!** με ευρύτατο πεδίο εφαρμογών!!!

Συνοπτικά, στο ΔΠ:

- υπολογίζουμε ένα σύνολο υποπροβλημάτων του Π,
- λύνουμε κάθε υποπρόβλημα μία μόνο φορά,
- αποθηκεύουμε τη λύση του, και
- χρησιμοποιούμε αυτή, εάν χρειαστεί να το ξαναλύσουμε!!!

Αποφεύγουμε έτσι να λύνουμε ξανά-και-ξανά πολλές φορές τα ίδια-και-ίδια υποπροβλήματα!!!

Προβλήματα Δυναμικού Προγραμματισμού

Μέγιστες Αύξουσες Υποακολουθίες

Διορθωτική Απόσταση

Πολλαπλασιασμός Ακολουθίας Πινάκων

Ελάχιστες Αξιόπιστες Διαδρομές

Πανζευκτικές Ελάχιστες Διαδρομές

Σακίδιο (Knapsack)

1 Μέγιστες Αύξουσες Υποακολουθίες

Πρόβλημα

Μας δίδεται μια ακολουθία η αριθμών

$$A = (a_1, a_2, ..., a_n)$$

και μας ζητείται να υπολογίσουμε μία αύξουσα υπακολουθία της Α με το μέγιστο μήκος.

Μια ακολουθία $A' = (a_{i1}, a_{i2}, ..., a_{ik})$ είναι αύξουσα υπακολουθία της A εάν:

$$a_{i1} < a_{i2} < ... < a_{ik}$$
 $\kappa \alpha \iota$ $1 \le i_1 < i_2 < ... < i_k \le n$

1 Μέγιστες Αύξουσες Υποακολουθίες

Παράδειγμα

Η μέγιστη αύξουσα υπακολουθία της

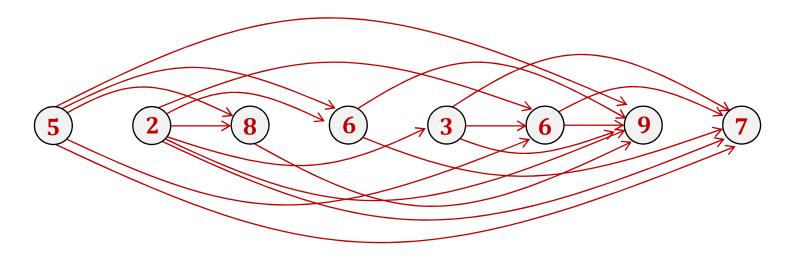
$$A = (5, 2, 8, 6, 3, 6, 9, 7)$$

είναι η A' = (2, 3, 6, 9) με μήκος 4.

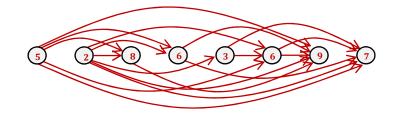
Οι υπακολουθίες B' = (2, 6, 3, 6, 9) και C' = (5, 6, 6, 7) της A δεν είναι έγκυρες διότι δεν είναι (γνησίως) αύξουσες.

Ο Θα χρησιμοποιήσουμε ΔΠ

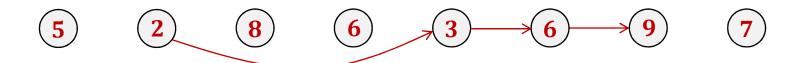
$$A = (5, 2, 8, 6, 3, 6, 9, 7)$$

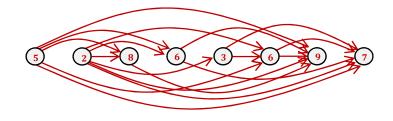

Δημιουργούμε ένα γράφημα **G** με **ΟΛΕΣ** τις **δυνατές μεταβάσεις** (από αριθμό σε μεγαλύτερο που έπεται) !!!

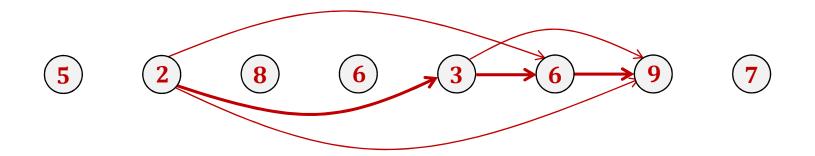

- Παρατηρήστε ότι:
 - (1) Το γράφημα G είναι DAG!!!
 - (2) Υπάρχει 1-1 αντιστοιχία ανάμεσα στις **αύξουσες** υπακολουθίες και στις διαδρομές αυτού του DAG!!!

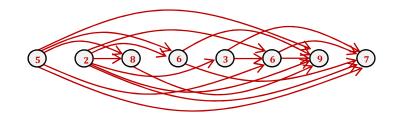

- Παρατηρήστε ότι:
 - (1) Το γράφημα G είναι **DAG**!!!
 - (2) Υπάρχει 1-1 αντιστοιχία ανάμεσα στις **αύξουσες** υπακολουθίες και στις διαδρομές αυτού του DAG!!!

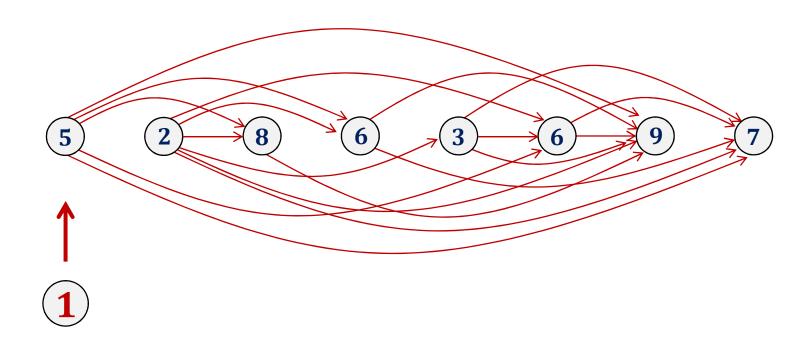
Θα χρησιμοποιήσουμε ΔΠ

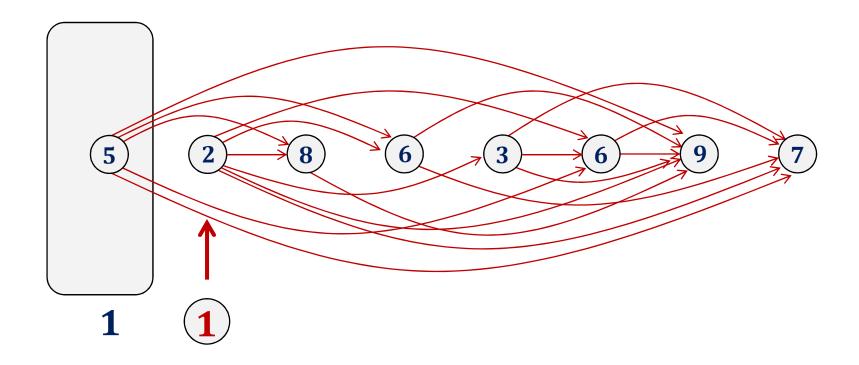

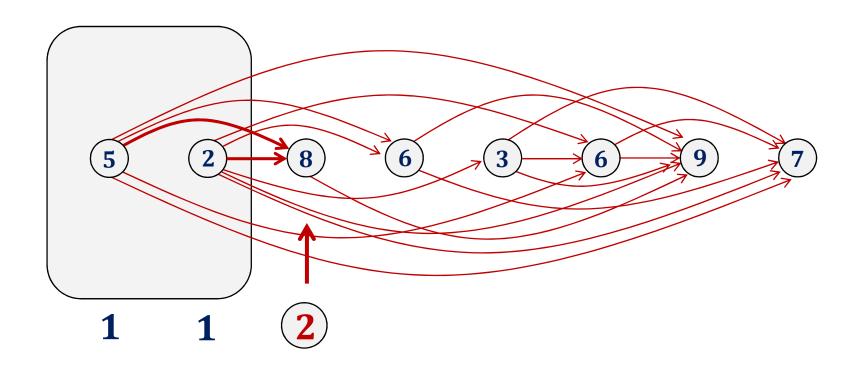
- Παρατηρήστε ότι:
 - (1) Το γράφημα G είναι **DAG**!!!
 - (2) Υπάρχει 1-1 αντιστοιχία ανάμεσα στις **αύξουσες** υπακολουθίες και στις διαδρομές αυτού του DAG!!!
- Επομένως, το πρόβλημά μας ανάγεται στον υπολογισμό
 της μεγαλύτερης διαδρομής στο γράφημα G!!!

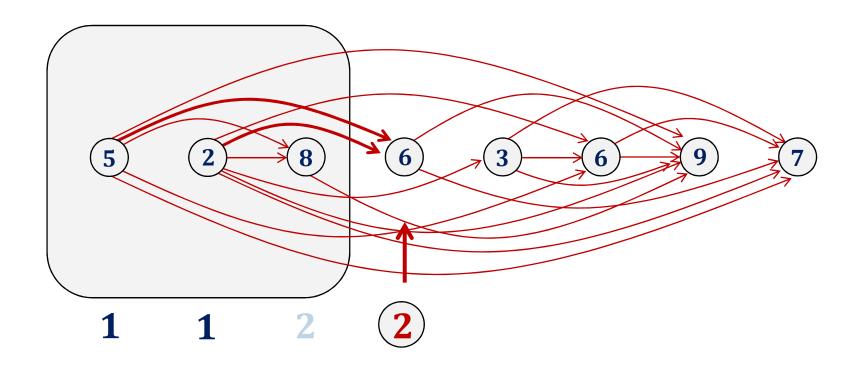
Υπολογισμός:

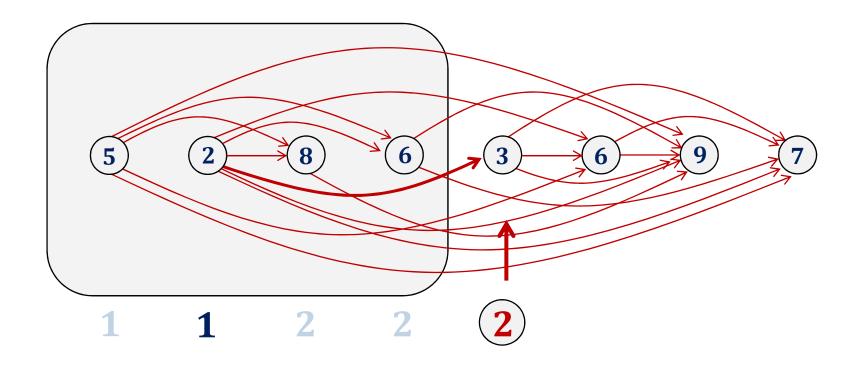
Μεγαλύτερης διαδρομής σε DAG!!!

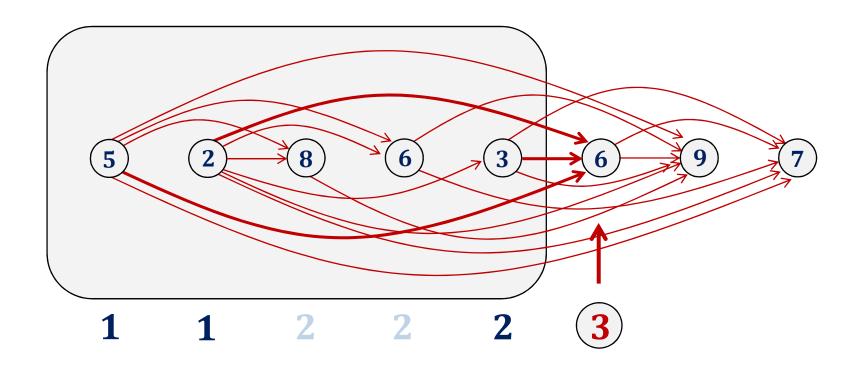

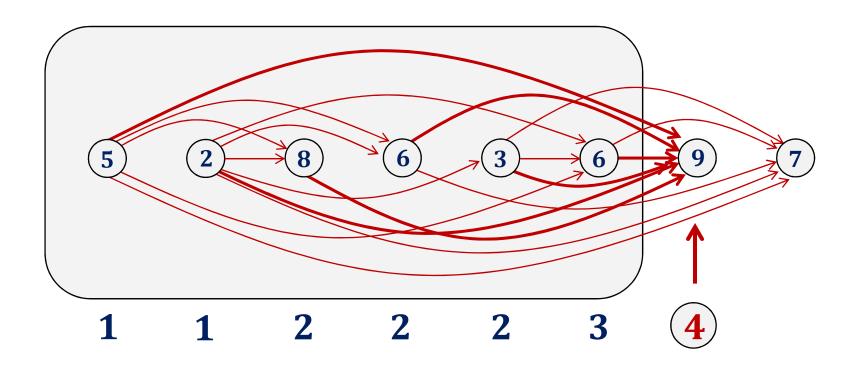

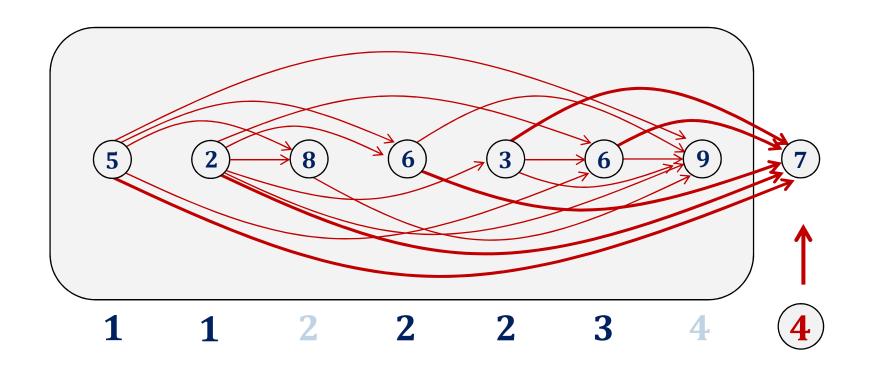

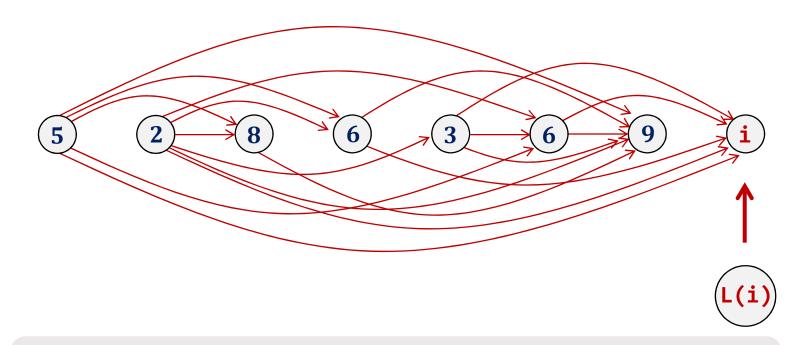

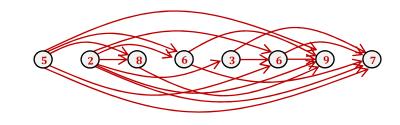

$$L(i) = 1 + max\{L(j) : (j,i) \in E(G)\}$$

Ο Θα χρησιμοποιήσουμε ΔΠ

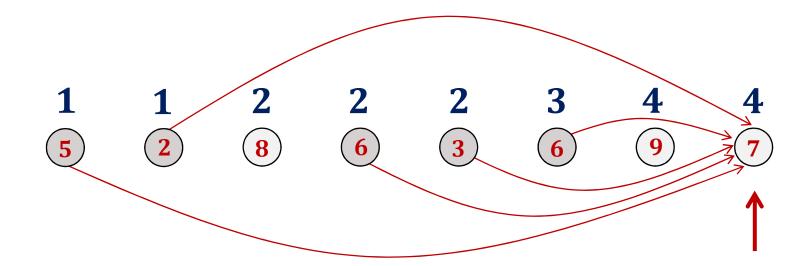

Ορίστε ο αλγόριθμος:

1.
$$\gamma \iota \alpha \ i = 1, 2, ..., n$$
:
 $L(i) = 1 + max\{L(j) : (j,i) \in E(G)\}$

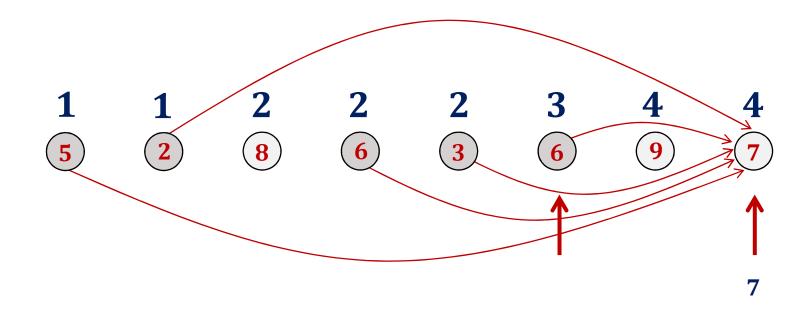
2. return $\max_{1 \le i \le n} \{L(i)\}$

L(i) = είναι το μήκος της μεγαλύτερης διαδρομής, ή ισοδύναμα, της μέγιστης αύξουσας υπακολουθίας, που τελειώνει στον κόμβο i=1, 2, ..., n

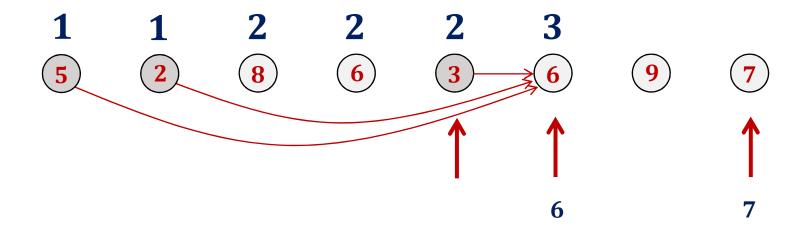

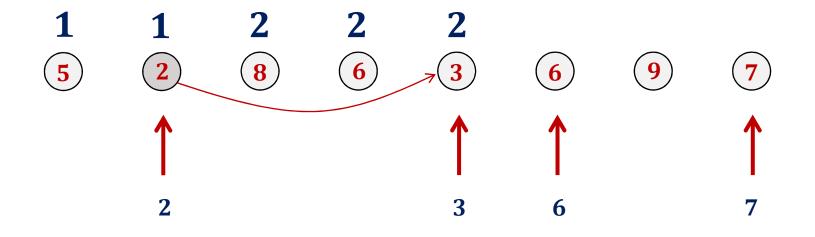
Η μέγιστη αύξουσα υπακολουθία έχει μήκος 4

 \bigcirc Μέγιστη Αύξουσα Υπακολουθία: A = (5, 2, 8, 6, 3, 6, 9, 7)

 \bigcirc Μέγιστη Αύξουσα Υπακολουθία: A = (5, 2, 8, 6, 3, 6, 9, 7)

Λύση!

(2, 3, 6, 7)

Ο Γιατί είναι ΔΠ?

```
    για i = 1, 2, ..., n:
    L(i) = 1 + max{L(j) : (j,i) ∈ E(G)}
```

Ορίσαμε, υποπροβλήματα: {L(i): 1≤i≤n}
 που έχουν τη Θεμελιώδη Ιδιότητα του ΔΠ!!!

Υπάρχει μια διάταξη των υποπροβλημάτων, και μια σχέση που δείχνει πως θα λυθεί ένα υποπρόβλημα έχοντας τις λύσεις «μικροτέρων» υποπροβλημάτων !!!

Ο Πολυπλοκότητα

```
    για i = 1, 2, ..., n:
    L(i) = 1 + max{L(j) : (j,i) ∈ E(G)}
```

- Το αρχικό μας πρόβλημα λύνεται με ένα «πέρασμα»
 των n = | A | κόμβων
- Ο υπολογισμός του L(i) απαιτεί χρόνο ανάλογο του βαθμού εισόδου του κόμβου i του G

```
Συνολικά, χρόνο τάξης |E(G)| \Rightarrow O(m)
```

 $\beta_1\beta_2 \dots \beta_m$

 $\gamma_1 \gamma_2 \dots \gamma_k$

2 Διορθωτική Απόσταση

Κίνητρο

Όταν ένας ελεγκτής ορθογραφίας συναντά μια πιθανή ανορθόγραφη λέξη Λεξικό

$$\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_n$$

εξετάζει το λεξικό του για άλλες λέξεις που είναι «κοντά» στην ανορθόγραφη!!

Κίνητρο

Ένα μέτρο της "εγγύτητας" ανάμεσα σε δύο λέξεις ή συμβολοσειρές α και β , είναι οι διορθώσεις που πρέπει να κάνουμε, έτσι ώστε $\alpha \rightarrow \beta$ ή $\beta \rightarrow \alpha$

Ποιες διορθώσεις μπορούμε να κάνουμε?

- Εισαγωγή συμβόλου
- Διαγραφή συμβόλου
- Αντικατάσταση συμβόλου

3 πράξεις σε συμβολοσειρές

Παράδειγμα

Έστω οι δύο λέξεις SNOWY και SUNNY.

Μπορούμε να πάρουμε την μία από την άλλη με διαφορετικά σύνολα αλλαγών/πράξεων

Παράδειγμα

Έστω οι δύο λέξεις SNOWY και SUNNY.

Μπορούμε να πάρουμε την μία από την άλλη με διαφορετικά σύνολα αλλαγών/πράξεων

Παράδειγμα

Έστω οι δύο λέξεις SNOWY και SUNNY.

Μπορούμε να πάρουμε την μία από την άλλη με διαφορετικά σύνολα αλλαγών/πράξεων

Ορίζουμε ως **κόστος διόρθωσης** δύο συμβολοσειρών α και β, το πλήθος των πράξεων που πρέπει να κάνουμε για να πάρουμε από την μία στην άλλη!!!

Το **ελάχιστο κόστος διόρθωσης** δύο συμβολοσειρών ονομάζεται **διορθωτική απόσταση (edit distance)** αυτών.

Το **ελάχιστο κόστος διόρθωσης** δύο συμβολοσειρών ονομάζεται **διορθωτική απόσταση (edit distance)** αυτών.

Κόστος 3

E(SUNNY, SNOWY) = 3

Πρόβλημα

Μας δίνονται δύο συμβολοσειρές α και β με n και m σύμβολα, αντίστοιχα,

 α_1 , α_2 , ..., α_n και β_1 , β_2 , ..., β_m

και μας ζητείται να υπολογίσουμε την διορθωτική απόσταση

 $E(\alpha, \beta)$

αυτών.

Ο Στο ΔΠ το πιο κρίσιμο ερώτημα είναι το εξής:

Ποια είναι τα υποπροβλήματα?

Ο Όταν αυτά επιλέγονται ώστε να έχουν την

Θεμελιώδη Ιδιότητα του ΔΠ!!!

Υπάρχει μια διάταξη των υποπροβλημάτων,

και μια σχέση που δείχνει πως θα λυθεί ένα υποπρόβλημα έχοντας τις λύσεις «μικροτέρων» υποπροβλημάτων !!!

η διατύπωση ενός αλγόριθμου είναι εύκολη υπόθεση !!!

Τότε, επαναληπτικά επιλύουμε τα υποπροβλήματα κατά σειρά αυξανόμενου μεγέθους!

Ποιο είναι ένα καλό υποπρόβλημα?
 Θέλουμε την Ε(α,β) ανάμεσα στις δύο συμβολοσειρές

$$\alpha[1..n] = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_n) \quad \kappa \alpha \iota \quad \beta[1..m] = (\beta_1, \beta_2, ..., \beta_m)$$

Είναι αυτό που «προχωράει» τη λύση του συνολικού προβλήματος !!!

Πρέπει να επινοήσουμε κάτι έξυπνο!

Τι θα λέγατε να εξετάσουμε την **Ε()** σε προθέματα (prefix) των **α** και **β**!

Ο Ας πάρουμε δύο προθέματα (prefix) των α και β , μήκους $i \le n$ και $j \le m$:

$$\alpha[1..i] = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_i) \quad \kappa \alpha \iota \quad \beta[1..j] = (\beta_1, \beta_2, ..., \beta_j)$$

και ας συμβολίσουμε **E(i,j)** την διορθωτική απόσταση αυτού του υποπροβλήματος

Παράδειγμα:

Το υποπρόβλημα: Ε(7,5)

Ο Ας πάρουμε δύο προθέματα (prefix) των α και β , μήκους $i \le n$ και $j \le m$:

$$\alpha[1..i] = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_i) \quad \kappa \alpha \iota \quad \beta[1..j] = (\beta_1, \beta_2, ..., \beta_j)$$

και ας συμβολίσουμε **E(i,j)** την διορθωτική απόσταση αυτού του υποπροβλήματος

Παράδειγμα:

Το υποπρόβλημα: Ε(4,2)

Ο Ας πάρουμε δύο προθέματα (prefix) των α και β , μήκους $i \le n$ και $j \le m$:

$$\alpha[1..i] = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_i) \quad \kappa \alpha \iota \quad \beta[1..j] = (\beta_1, \beta_2, ..., \beta_j)$$

και ας συμβολίσουμε **E(i,j)** την διορθωτική απόσταση αυτού του υποπροβλήματος

Παράδειγμα:

Το υποπρόβλημα: Ε(1,5)

Ο Ας πάρουμε δύο προθέματα (prefix) των α και β , μήκους i ≤ n και j ≤ m :

$$\alpha[1..i] = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_i) \quad \kappa \alpha \iota \quad \beta[1..j] = (\beta_1, \beta_2, ..., \beta_j)$$

και ας συμβολίσουμε **E(i,j)** την διορθωτική απόσταση αυτού του υποπροβλήματος

Παράδειγμα:

ΤΕΛΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ: E(11, 10)

Ο Ας πάρουμε δύο προθέματα (prefix) των α και β , μήκους $i \le n$ και $j \le m$:

$$\alpha[1..i] = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_i) \quad \kappa \alpha i \quad \beta[1..j] = (\beta_1, \beta_2, ..., \beta_j)$$

και ας συμβολίσουμε **E(i,j)** την διορθωτική απόσταση αυτού του υποπροβλήματος

Λύση:

BEΛΤΙΣΤΗ ΛΥΣΗ:
$$E(11, 10) = 6$$

- Ο Θα πρέπει να εκφράσουμε το υποπρόβλημα E(i,j) συναρτήσει μικρότερων υποπροβλημάτων !!!
- Τι γνωρίζουμε για την καλύτερη διόρθωση (στοίχιση)
 ανάμεσα στις συμβολοσειρές α[1..i] και β[1..j]?
- Γνωρίζουμε ότι για την δεξιότερη στήλη ισχύει μία από τις ακόλουθες τρεις περιπτώσεις :

Ο Κόστος σε κάθε περίπτωση:

Ο Κόστος σε κάθε περίπτωση:

1^η Περίπτωση:

Επιφέρει κόστος **1** Και απομένει να διορθώσουμε (στοιχίσουμε) τις συμβολοσειρές

α[1..i-1] και β[1..j]

Όμως, αυτό είναι ακριβώς το υποπρόβλημα Ε(i-1, j)

Ο Κόστος σε κάθε περίπτωση:

2^η Περίπτωση:

Επιφέρει κόστος **1** Και απομένει να διορθώσουμε (στοιχίσουμε) τις συμβολοσειρές

α[1..i] και β[1..j-1]

Όμως, αυτό είναι ακριβώς το υποπρόβλημα Ε(i, j-1)

Ο Κόστος σε κάθε περίπτωση:

3^η Περίπτωση:

Επιφέρει κόστος 1 (εάν α[i] ≠β[j]) ή κόστος 0 (εάν α[i] =β[j]) Και απομένει να διορθώσουμε τις

 α [1..i-1] και β[1..j-1]

Τώρα, το υποπρόβλημα είναι ακριβώς το Ε(i-1, j-1)

Επομένως, έχουμε εκφράσει το E(i, j) συναρτήσει τριών μικροτέρων υποπροβλημάτων:

$$E(i-1, j)$$
 $E(i, j-1)$ $E(i-1, j-1)$

Ο Όμως, δεν γνωρίζουμε ποιο από αυτά είναι σωστό!!! Οπότε θα τα δοκιμάσουμε όλα και θα επιλέξουμε το καλύτερο:

$$E(i,j) = min \{1+E(i-1,j), 1+E(i,j-1), \{0|1\} + E(i-1,j-1)\}$$

Ο Αλγόριθμος

Edit-distance(a[1..n],b[1..m])

1. Initialize()
$$\longrightarrow$$
 for $i \leftarrow 1$ to n

2. for $i \leftarrow 1$ to n

for $j \leftarrow 1$ to m

for $j \leftarrow 1$ to m

 $E(0,j) = j$

$$E(i,j) \leftarrow \min \{1+E(i-1,j), 1+E(i,j-1), \{0 | 1\} + E(i-1,j-1)\}$$

3. return E(n,m)

Αλγόριθμος

```
Edit-distance(a[1..n],b[1..m])

1. Initialize() Συνολική Πολυπλοκότητα

2. for i \leftarrow 1 to n for j \leftarrow 1 to m

E(i,j) \leftarrow \min \{1 + E(i-1,j), 1 + E(i,j-1), \{0 \mid 1\} + E(i-1,j-1)\}
3. return E(n,m)
```


Παράδειγμα

Ας πάρουμε τις συμβολοσειρές και το υποπρόβλημα

E X P O N E N T I A L
P O L Y N O M I A L

E(4,3)

- Το E(4,3) αντιστοιχεί στις συμβολοσειρές EXPO και POL
- Εδώ, θέσαμε το Ερώτημα !!!

Τι ισχύει για την δεξιότερη στήλη σε μια βέλτιστη λύση του υποπροβλήματος Ε(4,3)?

Παράδειγμα

Ας πάρουμε τις συμβολοσειρές

και

το υποπρόβλημα

E X P O N E N T I A L
P O L Y N O M I A L

E(4,3)

• Τρεις περιπτώσεις μπορούν να ισχύουν:

0

ή

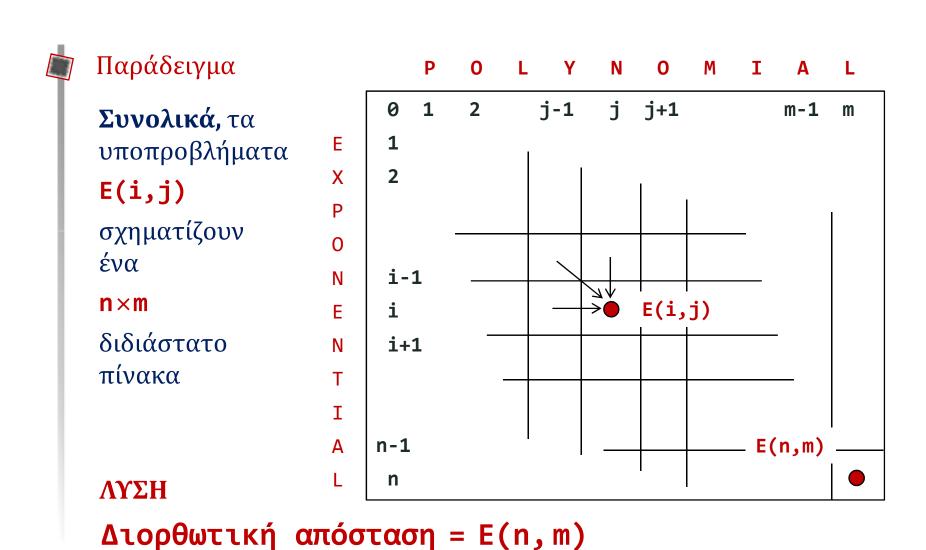
_

ή

L

 4 Αρα, 4 Ε(4,3) = min{1+Ε(3,3), 1+Ε(4,2), 1+Ε(3,2)}

] Παρό	ιδειγμα			P	0	L	Y	N	0	M	I	A	L
Οι λύ	ועצונ		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
όλωι	•	Е	1	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	των τρ/μάτων	X	2	2	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		Р	3	2	3	3	4	5	6	7	8	9	10
	(i,j)	0	4	3	2	3	4	5	5	6	7	8	9
	.ατίζουν	N	5	4	3	3	4	4	5	6	7	8	9
ένα		Е	6	5	4	4	4	5	5	6	7	8	9
11 ×1	LØ	N	7	6	5	5	5	4	5	6	7	8	9
διδιά	αστατο	Т	8	7	6	6	6	5	5	6	7	8	9
πίναι	κα	I	9	8	7	7	7	6	6	6	6	7	8
		Α	10	9	8	8	8	7	7	6	7	6	7
ΛΥΣΙ	Н	L	11	10	9	8	9	8	8	8	8	7 (6

Θεμελιώδη Θέματα Επιστήμης Υπολογιστών

Παράδειγμα

```
Aλγόριθμος
Edit-distance(a[1..11],b[1..10])
a[1..11] = EXPONENTIAL
b[1..10] = POLYNOMIAL
```

return E(11,10) = 6

Έστω ότι θέλουμε να πολλαπλασιάσουμε 4 πίνακες $\mathbf{A} \times \mathbf{B} \times \mathbf{C} \times \mathbf{D}$

διαστάσεων

$$50 \times 20$$
, 20×1 , 1×10 kai 10×100

• Ο πολλαπλασιασμός πινάκων δεν είναι αντιμεταθετικός $(A \times B \neq B \times A)$, αλλά είναι **προσεταιριστικός**, που σημαίνει: $(A \times B) \times C = A \times (B \times C)$

Μπορούμε να υπολογίσουμε το γινόμενο των 4 πινάκων μας με πολλούς διαφορετικούς τρόπους!

 50×20 , 20×1 , 1×10 kai 10×100

Ερώτημα!!! Υπάρχει διαφορά?

Εάν ΝΑΙ: Ποιος τρόπος είναι ο καλύτερος?

Πολλαπλασιασμός

$$A \times B \times C \times D$$

Ο πολλ/σμός δύο πινάκων $\mathbf{A} \times \mathbf{B}$ διαστάσεων $\mathbf{n} \times \mathbf{m}$ και $\mathbf{m} \times \mathbf{p}$ απαιτεί $\mathbf{n} \cdot \mathbf{m} \cdot \mathbf{p}$ πολλαπλασιασμούς

$$B 20 \times 1$$

$$C 1 \times 10$$

Διάταξη Παρενθέσεων	Υπολογισμός Κόστους	Κόστος	
$A\times((B\times C)\times D)$	20.1.10 + 20.10.100 + 50.20.100	120.200	
$(A \times (B \times C)) \times D$	20.1.10 + 50.20.10 + 50.10.100	60.200	
$(A \times B) \times (C \times D)$	50.20.1+ 1.10.100 + 50.1.100	7.000	

Πρόβλημα

Μας δίδεται μια ακολουθία n πινάκων (συμβατών διαστάσεων)

$$A_1, A_2, ..., A_n$$

και μας ζητείται να υπολογίσουμε το γινόμενο

$$A_1 \times A_2 \times ... \times A_n$$

κάνοντας το ελάχιστο πλήθος πολλαπλασιασμών.

Από το εισαγωγικό παράδειγμα είδαμε ότι η σειρά των πολλαπλασιασμών επηρεάζει πολύ τον χρόνο επίλυσης του προβλήματος!!!!

Διάταξη Παρενθέσεων	Υπολογισμός Κόστους	Κόστος	
$A\times((B\times C)\times D)$	20.1.10 + 20.10.100 + 50.20.100	120.200	
$(A \times (B \times C)) \times D$	20.1.10 + 20.20.10 + 50.10.100	60.200	
$(A \times B) \times (C \times D)$	50.20.1+ 1.10.100 + 50.1.100	7.000	

Να ακολουθήσουμε άπληστη προσέγγιση? επιλέγοντας πάντοτε το φθηνότερο διαθέσιμο πολλ/σμό!

Αποτυχία!!!

Πως θα βρούμε τη **βέλτιστη σειρά** των πολλ/μών ? όταν θέλουμε να υπολογίσουμε το γινόμενο n πινάκων

$$A_1 \times A_2 \times A_3 \times ... \times A_{n-1} \times A_n$$

διαστάσεων

$$m_0 \times m_1$$
, $m_1 \times m_2$, $m_2 \times m_3$, ..., $m_{n-2} \times m_{n-1}$, $m_{n-1} \times m_n$

Παρατήρηση

Μια σειρά πολλ/μών μπορεί να αναπαρασταθεί πολύ φυσικά με ένα δυαδικό δένδρο:

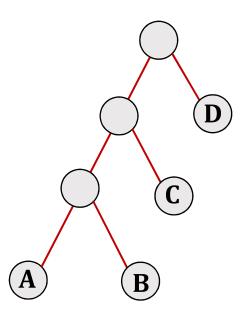
- ✓ οι αρχικοί πίνακες αντιστοιχούν στα φύλλα
- ✓ οι ενδιάμεσοι κόμβοι είναι τα ενδιάμεσα γινόμενα
- √ η ρίζα είναι το τελικό αποτέλεσμα

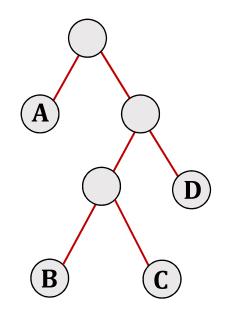

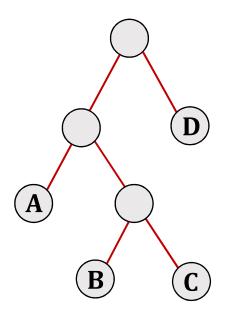
$$((A \times B) \times C) \times D)$$

$$A \times ((B \times C) \times D)$$

$$((A \times B) \times C) \times D)$$
 $A \times ((B \times C) \times D)$ $(A \times (B \times C)) \times D$

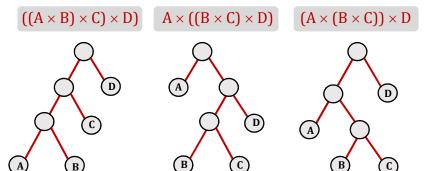

Δένδρα - Διατάξεις

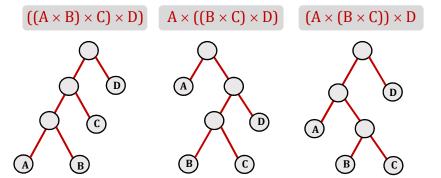

- Οι δυνατές διατάξεις με τις οποίες μπορεί να εκτελεστεί ο πολλ/σμός η πινάκων αντιστοιχούν στα διαφορετικά πλήρη δυαδικά δένδρα η κόμβων
- Πόσα είναι τα δένδρα αυτά?

 $\Omega(2^n)$

Δυστυχώς, το πλήθος τους είναι εκθετικό!!!

Δένδρα - Διατάξεις

- Ένα από τα δένδρα αυτά είναι **βέλτιστο!!**
- Εάν το δένδρο Τ είναι βέλτιστο, τότε είναι βέλτιστα και τα υποδένδρα Τ₁ και Τ₂ της ρίζας του.

Ερώτηση!

Ποια είναι τα υποπροβλήματα που αντιστοιχούν στα υποδένδρα Τ₁ και Τ₂ του βέλτιστου δένδρου Τ?

Τα υποπροβλήματα που αντιστοιχούν στα υποδένδρα Τ₁ και Τ₂ της ρίζας ενός βέλτιστου δένδρου Τ

είναι γινόμενα της μορφής:
$$\mathbf{A_1} \times \mathbf{A_2} \times ... \times \mathbf{A_k}$$
 $(\mathbf{T_1})$

$$\mathbf{A_{k+1}} \times ... \times \mathbf{A_n} \tag{T_2}$$

Γενικά, το υποπρόβλημα που αντιστοιχεί σε ένα υποδένδρο ενός βέλτιστου δένδρου **T**

είναι γινόμενο της μορφής: $\mathbf{A_i} \times \mathbf{A_{i+1}} \times ... \times \mathbf{A_j} = \mathbf{A_{i..j}}$

Ορίζουμε

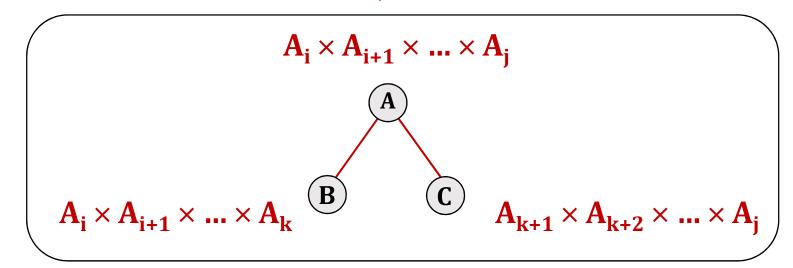
 $C[i,j] = min κόστος του πολλ/σμού <math>A_i \times A_{i+1} \times ... \times A_j$

όπου κόστος είναι το πλήθος των πολλαπλασιασμών αυτού του υποπροβλήματος

Το μικρότερο υποπρόβλημα το παίρνουμε όταν **i = j**, όπου σε αυτή την περίπτωση δεν έχουμε κάτι να πολλαπλασιάσουμε, οπότε C[i,j]=0

- Θεωρούμε το **βέλτιστο υποδένδρο T_{ij}**, j > i, για το γινόμενο $A_i \times A_{i+1} \times ... \times A_j$
- Η ρίζα του υποδένδρου T_{ii} χωρίζει το γινόμενο

σε δύο τμήματα, για κάποιο k, $i \le k \le j$.

Τότε, το κόστος C[i,j] του υποδένδρου T_{ii} θα είναι:

το κόστος υπολογισμού των μερικών γινομένων

 $A_i \times A_{i+1} \times ... \times A_k \quad \text{kat} \quad A_{k+1} \times A_{k+2} \times ... \times A_j$

συν το κόστος του πολλ/σμού των πινάκων

 $A_{i..k}$ και $A_{k+1..j}$

που είναι $m_{i-1} \cdot m_k \cdot m_j$.

 Δ ιάσταση ${f A}_i$

 $m_{i-1} \times m_i$

Πρέπει απλώς να βρούμε το σημείο χωρισμού **k** για το οποίο το κόστος C[i,j] είναι το μικρότερο!!!

Τότε, το κόστος C[i,j] του υποδένδρου T_{ii} θα είναι:

το κόστος υπολογισμού των μερικών γινομένων

 $A_i \times A_{i+1} \times ... \times A_k \quad \text{kat} \quad A_{k+1} \times A_{k+2} \times ... \times A_j$

συν το κόστος του πολλ/σμού των πινάκων

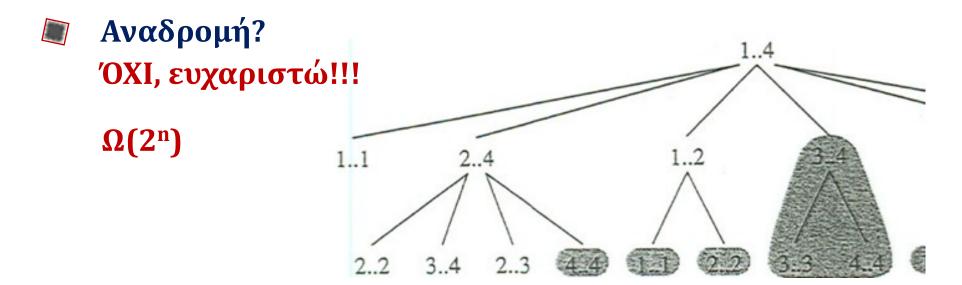
 $A_{i..k}$ και $A_{k+1..i}$

που είναι $\mathbf{m}_{i-1} \cdot \mathbf{m}_{k} \cdot \mathbf{m}_{j}$.

$$C[i,j] = \min_{i \le k \le j} \{C[i,k] + C[k+1,j] + m_{i-1} \cdot m_k \cdot m_j\}$$

Σχέση που δίδει τη λύση ενός υποπροβλήματος από «μικρότερα» υποπροβλήματα

$$C[i,j] = \min_{i \le k \le j} \{C[i,k] + C[k+1,j] + m_{i-1} \cdot m_k \cdot m_j\}$$

Σχέση που δίδει τη λύση ενός υποπροβλήματος από «μικρότερα» υποπροβλήματα

$$C[i,j] = \min_{i \le k \le j} \{C[i,k] + C[k+1,j] + m_{i-1} \cdot m_k \cdot m_j\}$$

Δυναμικός Προγραμματισμός? ΝΑΙ, θα πάρω!!!

> Ερώτηση: Πόσα υποπροβλήματα έχω? Ένα για κάθε ζεύγος (i, j) \Rightarrow $O(n^2)$

Ο Αλγόριθμος

```
Matrix-Chain()

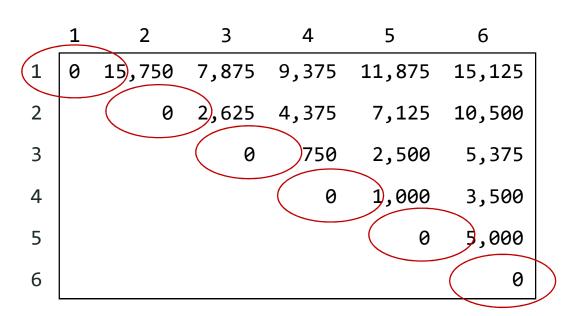
1. for i \leftarrow 1 to n: C(i,i)=0

2. for s \leftarrow 1 to n-1
for <math>i \leftarrow 1 to n-s
j \leftarrow i + s
for <math>k \leftarrow i to j
C[i,j] \leftarrow min\{C[i,k] + C[k+1,j] + m_{i-1} \cdot m_k \cdot m_j\}

3. return C[1,n]
```


$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

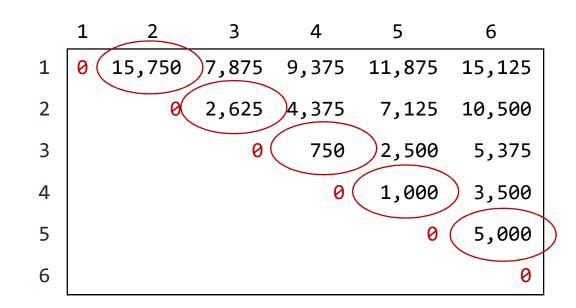

$$C[1,1] = 0$$

 $C[2,2] = 0$
...
 $C[6,6] = 0$

$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

$$C[1,2] = 30 \cdot 35 \cdot 15 = 15,750$$

 $C[2,3] = 35 \cdot 15 \cdot 5 = 2,625$
...
 $C[5,6] = 10 \cdot 20 \cdot 25 = 5,000$

$\mathbf{A_1}$	30	×	35
$\mathbf{A_2}$	35	×	15
$\mathbf{A_3}$	15	×	5
$\mathbf{A_4}$	5	×	10
A_5	10	×	20
A ₆	20	×	25

	1	2	3	4	5	6
1	0	15,750	7,875	9,375	11,875	15,125
2		0	2,625	4,375	7,125	10,500
3			0	750	2,500	5,375
4				0	1,000	3,500
5					0	5,000
6						0

$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

$$C[2,2]+C[3,5]+m_{1}\cdot m_{2}\cdot m_{5} = 13,000$$

$$C[2,5] = \min \left\{ C[2,3]+C[4,5]+m_{1}\cdot m_{3}\cdot m_{5} = 7,125 \right\}$$

$$C[2,4]+C[5,5]+m_{1}\cdot m_{4}\cdot m_{5} = 11,375$$

Παράδειγμα

$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

```
5
  0 15,750 7,875 9,375
                         11,875
1
                         7,125
          0 2,625 4,375
                                 10,500
3
                     750
                         2,500
                                5,375
                          1,000 3,500
4
                                  5,000
5
6
```

Τελικό Αποτέλεσμα: C[1,6] = 15,125

Πολλαπλασιασμός Αχολουθίας Πινάχων

Παράδειγμα

$\mathbf{A_1}$	30	×	35
$\mathbf{A_2}$	35	×	15
$\mathbf{A_3}$	15	×	5
$\mathbf{A_4}$	5	×	10
A_5	10	×	20
$\mathbf{A_6}$	20	×	25

```
      1
      2
      3
      4
      5
      6

      1
      0
      15,750
      7,875
      9,375
      11,875
      15,125

      2
      0
      2,625
      4,375
      7,125
      10,500

      3
      750
      2,500
      5,375

      4
      0
      1,000
      3,500

      5
      0
      5,000

      6
      0
      0
```

Ποια είναι η βέλτιστη λύση της $A_1 \times A_2 \times ... \times A_6$?

Πολλαπλασιασμός Αχολουθίας Πινάχων

$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

$$C[2,2]+C[3,5]+m_{1}\cdot m_{2}\cdot m_{5} = 13,000$$

$$C[2,5] = \min \left\{ \begin{array}{l} C[2,3]+C[4,5]+m_{1}\cdot m_{3}\cdot m_{5} = 7,125 \\ C[2,4]+C[5,5]+m_{1}\cdot m_{4}\cdot m_{5} = 11,375 \end{array} \right.$$

Πολλαπλασιασμός Ακολουθίας Πινάκων

$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

$$C[2,2]+C[3,5]+m_{1}\cdot m_{2}\cdot m_{5} = 13,000$$

$$C[2,5] = \min \left\{ \begin{array}{l} C[2,3]+C[4,5]+m_{1}\cdot m_{3}\cdot m_{5} = 7,125 \\ C[2,4]+C[5,5]+m_{1}\cdot m_{4}\cdot m_{5} = 11,375 \end{array} \right.$$

Πολλαπλασιασμός Αχολουθίας Πινάχων

$$A_1$$
 30 × 35
 A_2 35 × 15
 A_3 15 × 5
 A_4 5 × 10
 A_5 10 × 20
 A_6 20 × 25

$$C[1,6] = 15,125$$

	1	2	3	4	5	6
1	0	1 (1	3	3	3
2		0	2	3	3	3
3			0	3	3	3
4				0	4	5
5					0	5
6						0

$$(A_1 \times A_2 \times A_3) \times (A_4 \times A_5 \times A_6)$$

$$(A_1 \times A_2 \times A_3) \times (A_4 \times A_5 \times A_6)$$

$$(A_1 \times (A_2 \times A_3)) \times ((A_4 \times A_5) \times A_6)$$

Κίνητρο

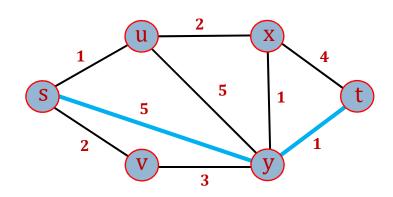
Σε εφαρμογές συμβαίνει συχνά τα βάρη των ακμών και οι ελάχιστες διαδρομές να μην απεικονίζουν ολόκληρη την αλήθεια!!!

Για παράδειγμα, σε ένα δίκτυο επικοινωνιών, ακόμα και αν τα βάρη των ακμών απεικονίζουν πιστά τις καθυστερήσεις μετάδοσης, μπορεί να υπάρχουν άλλοι παράγοντες που εμπλέκονται σε μια ε.δ!!!

Κίνητρο

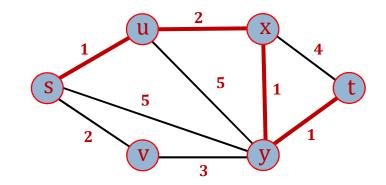
Θα μπορούσε, για παράδειγμα, κάθε επιπλέον ακμή στην ε.δ να είναι ένας παράγοντας «αβεβαιότητας» που ελλοχεύει κίνδυνους απώλειας πακέτων!

Τότε, θα θέλαμε να αποφύγουμε διαδρομές με πάρα πολλές ακμές!

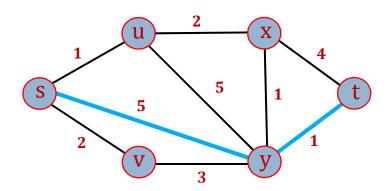
$$d(s,t)=(s,u,x,y,t)$$

Κόστος <mark>5</mark> Πλήθος ακμών **4**

$$\delta(s,t)=(s,y,t)$$

Κόστος <mark>6</mark> Πλήθος ακμών **2**

Πρόβλημα

Έστω ένα έμβαρο γράφημα G, δύο κόμβοι του s και t, και ένας ακέραιος k.

Θέλουμε να υπολογίσουμε μια ε.δ στο G

 $s \sim t$

η οποία να χρησιμοποιεί το πολύ **k** ακμές !!!

- Υπάρχει κάποιος αποτελεσματικός τρόπος να προσαρμόσουμε τον αλγόριθμο του Dijkstra στο νέο μας πρόβλημα?
- Μάλλον 'Όχι !!!

Ο αλγόριθμος του Dijkstra εστιάζει στο μήκος κάθε ε.δ. χωρίς να «θυμάται» το πλήθος των ακμών στη διαδρομή!

Ακόμα και να το θυμόταν, δεν θα μπορούσε να επιλέξει την ελάχιστη με το πολύ k ακμές!!!

- Μήπως ο Δυναμικός Προγραμματισμός μας λύσει το πρόβλημα?
- \bigcirc Ας ορίσουμε για κάθε κόμβο \mathbf{v} και κάθε ακέραιο $\mathbf{i} \leq \mathbf{k}$

$$d(s,v,i) = d(v,i)$$

να είναι το κόστος της ελάχιστης διαδρομής **s v** η οποία να χρησιμοποιεί το πολύ **i** ακμές

Προφανώς, ισχύει:

$$d(s,0) = 0$$

$$d(v,0) = \infty \quad \forall \ v \in V - \{s\}$$

Ο Πολύ φυσικά, η γενική εξίσωση ενημέρωσης, είναι:

$$d(v,i) = \min\{d(v,i-1), \min_{(u,v)\in E} \{d(u,i-1) + w(u,v)\}\}$$

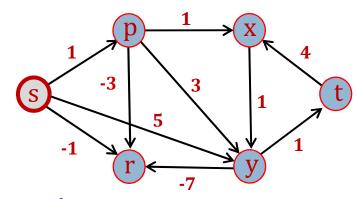
Ο Αυτό ήταν... Τελειώσαμε !!!

Ο αλγόριθμος πλέον γράφεται πολύ εύκολα, σχεδόν μόνος του!!!

Αλγόριθμος

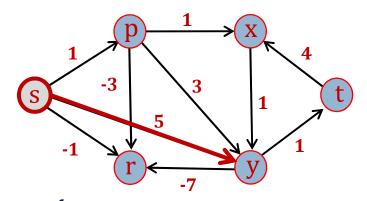
return C(k)

$$d(v,0) = \begin{cases} s & p & r & x & y & t \\ 0 & \infty & \infty & \infty & \infty & \infty \end{cases}$$

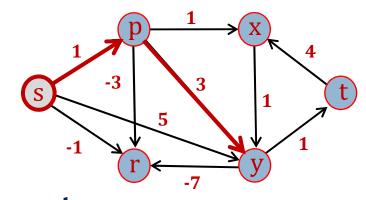

$$d(v,0) = 0 \quad \infty \quad \infty \quad \infty \quad \infty$$

$$d(v,1) = 0 \quad 1 \quad -1 \quad \infty \quad 5 \quad \infty$$

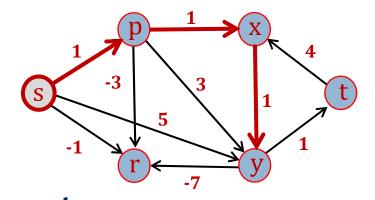
$$d(v,0) = 0 \infty \infty \infty \infty \infty$$

$$d(v,1) = 0 1 -1 \infty 5 \infty$$

$$d(v,2) = 0 1 -2 2 4 6$$

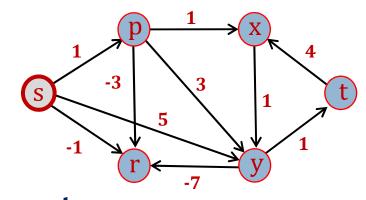
$$d(y,2) = \min\{d(y,1), \min_{(u,y)\in E} \{d(u,1) + w(u,y)\}\}$$
$$= \min\{5, \min\{0+5, 1+3, \infty+1\}\} = 4$$

$$d(y,3) = min\{4, min\{0+5, 1+3, 2+1\}\} = 3$$

	S		r			
d(s,v,0)	0	∞	∞	∞	∞	∞
d(s,v,1)	0	1	-1	∞	5	∞
d(s,v,2)	0	1	-2	2	4	6
d(s,v,3)	0		-3		3	6
d(s,v,4)	0	1	-4	2	3	4

Κίνητρο

Σε πολλές εφαρμογές, χρειαζόμαστε να έχουμε όχι μόνο την ε.δ μεταξύ **s** → **t** ενός **G** τάξης **n**, αλλά μεταξύ κάθε ζεύγους κόμβων του!!!

Μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα?

Φυσικά ΝΑΙ!!!

Εφαρμόζοντας n φορές τον αλγόριθμο των Bellman-Ford (επιτρέπονται αρνητικά βάρη)

Σε πόσο χρόνο?

Ο Bellman-Ford εκτελείται σε <mark>O(nm)</mark> χρόνο, και επομένως: **O(n²m)**

Μπορούμε καλύτερα?

NAI!!! με τον αλγόριθμο των Floyd-Watshall ο οποίος βασίζεται σε ΔΠ, σε χρόνο: $O(n^3)$

Πρόβλημα

Έστω ένα έμβαρο γράφημα G (με αρνητικά ακμικά βάρη) τάξης n και μεγέθους m.

Θέλουμε να υπολογίσουμε τις ε.δ στο G

$$x \rightarrow y$$

για κάθε ζεύγος κόμβων (x, y), x, y ∈ V(G) !!!

Το να λύσουμε το πρόβλημα υπολογίζοντας όλο και περισσότερα ζεύγη κόμβων δε βοηθά, καθώς οδηγεί πίσω στον αλγόριθμο O(n²m)!!!

Ο Κρίσιμο Ερώτημα ΔΠ

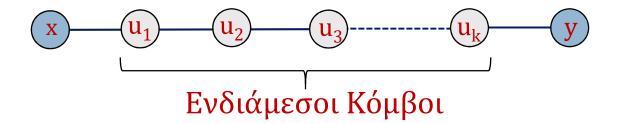
Υπάρχει κάποιο καλό υποπρόβλημα για τον υπολογισμό των αποστάσεων μεταξύ κάθε ζεύγους κόμβων?

Πρέπει να επινοήσουμε κάτι έξυπνο! να βρούμε μια νέα ιδέα!

Ο Να μια ιδέα !!!

Ας πάρουμε μια ε.δ x -> y

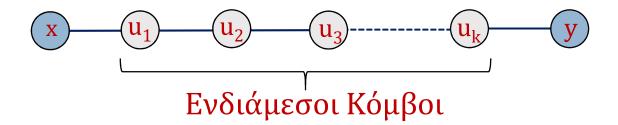

Υποθέστε ότι δεν επιτρέπουμε ενδιάμεσους κόμβους !!!
 Τότε, μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα των π.ε.δ, καθώς για κάθε ζεύγος κόμβων x, y του G:

η ε.δ x - y είναι η ακμή (x, y), εάν υπάρχει!!!

Ο Να μια ιδέα !!!

Ας πάρουμε μια ε.δ x -> y

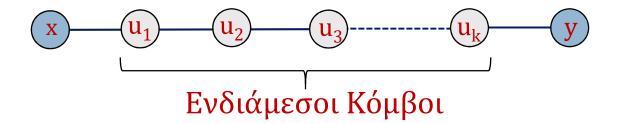

Αν διευρύνουμε σταδιακά το σύνολο των ενδιάμεσων κόμβων, έναν κάθε φορά, ενημερώνοντας τα μήκη των ε.δ σε κάθε διεύρυνση,

τι μπορούμε να πετύχουμε!!!

Ο Να μια ιδέα !!!

Ας πάρουμε μια ε.δ x -> y

Μπορούμε να διευρύνουμε το σύνολο των ενδιάμεσων κόμβων έως να γίνει όλο το σύνολο κόμβων V!!!

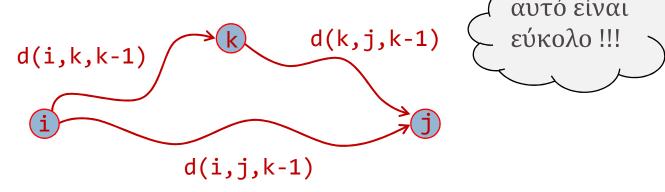
Τότε όμως έχουμε λύσει το πρόβλημα των π.ε.δ!!!

- Ο Τυποποίηση της ιδέας!!!
 - Αριθμούμε τους κόμβους του **V** ως **{1,2, ...,n**}
 - d(i,j,k) συμβολίζουμε το μήκος της ε.δ i ~ j
 με ενδιάμεσους κόμβους MONO από το σύνολο {1,2, ...,k}
 - Επομένως,
 d(i,j,0) = w(i,j) εάν υπάρχει η ακμή (i,j)

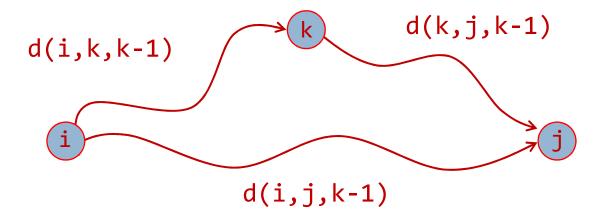
Τι πρέπει να ελέγξουμε όταν επεκτείνουμε το ενδιάμεσο σύνολο κατά ένα κόμβο?

$$\{1,2,...,k-1\} \rightarrow \{1,2,...,k\}$$

Πρέπει να επανεξετάσουμε όλα τα ζεύγη κόμβων i, j
 και να ελέγξουμε εάν η χρήση του k ως ενδιάμεσου κόμβου μας δίνει μια συντομότερη διαδρομή i j

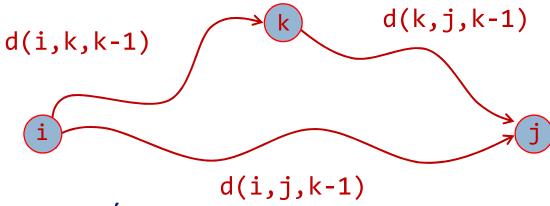

Μια ε.δ i → j η οποία χρησιμοποιεί τον k μαζί με άλλους κόμβους χαμηλότερης αρίθμησης {1,2,...,k-1}, περνάει από τον k μία μόνο φορά !!!

Έτσι, η χρήση του k ως ενδιάμεσου κόμβου μας δίνει μια συντομότερη διαδρομή i ~ j εάν και μόνο εάν:

$$d(i,k,k-1) + d(k,j,k-1) < d(i,j,k-1)$$

οπότε η τιμή:

d(i,j,k) θα πρέπει να ενημερωθεί ανάλογα!!!

- Σχέση Επίλυσης Υποπροβλημάτων
 - d(i,j,0) = w(i,j) εάν υπάρχει η ακμή (i,j)
 - Αναδρομική σχέση:

```
d(i,j,k) = \begin{cases} w(i,j) & \text{if } k=0 \\ \\ \min \{d(i,j,k-1), \\ \\ d(i,k,k-1) + d(k,j,k-1)\} & \text{if } k \ge 1 \end{cases}
```

Αλγόριθμος Floyd-Warshall

```
All-pair-Shortest-Paths(G,w)

1. Initialize(G) \longrightarrow for i \leftarrow 1 to n

for k \leftarrow 1 to n

for i \leftarrow 1 to n

for j \leftarrow 1 to n

for j \leftarrow 1 to k

d(i,j,k) \leftarrow \min \{d(i,j,k-1), d(i,k,k-1) + d(k,j,k-1)\}

3. return d(i,j,n)
```

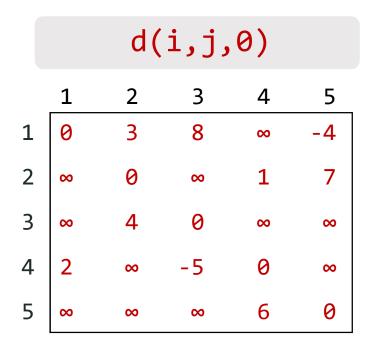
Ο Πολυπλοκότητα

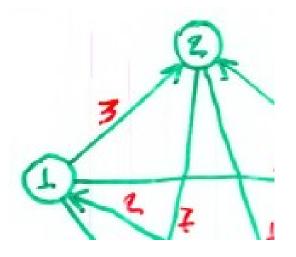
Το πιο χρονοβόρο βήμα:

```
2. for k \leftarrow 1 to n for i \leftarrow 1 to n for j \leftarrow 1 to k  d(i,j,k) \leftarrow \min \{d(i,j,k-1), \\ d(i,k,k-1) + d(k,j,k-1)\}
```

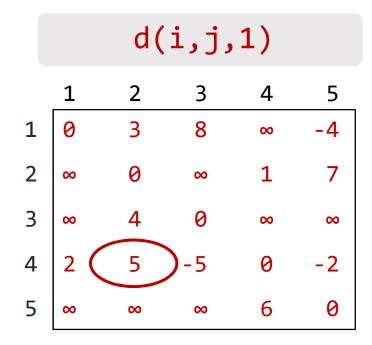
Συνολική Πολυπλοκότητα Αλγόριθμου: **O(n³)**

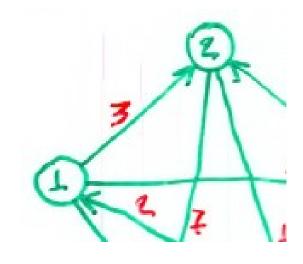

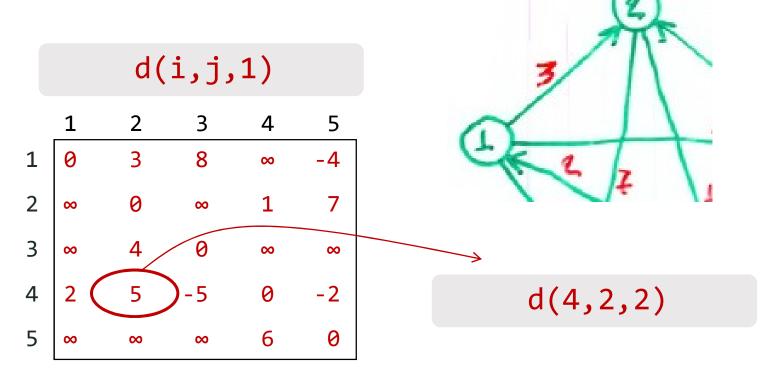

$$d(4,2,1) = min\{d(4,2,0), d(4,1,0) + d(1,2,0)\}$$

= $min\{\infty, 2+3\} = 5$

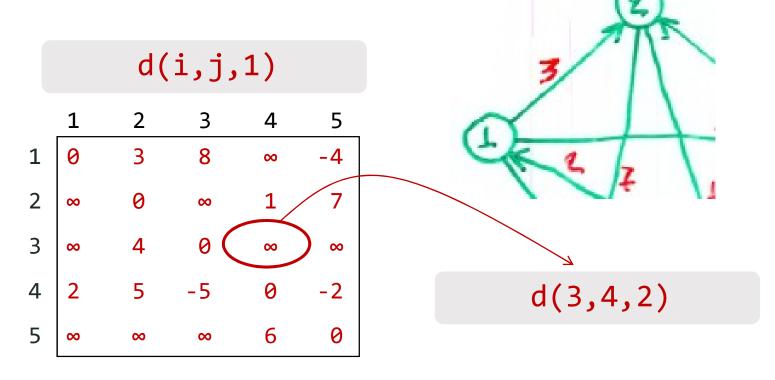

$$d(4,2,2) = min\{d(4,2,1), d(4,2,1) + d(2,2,1)\}$$

= $min\{5,5+0\} = 5$

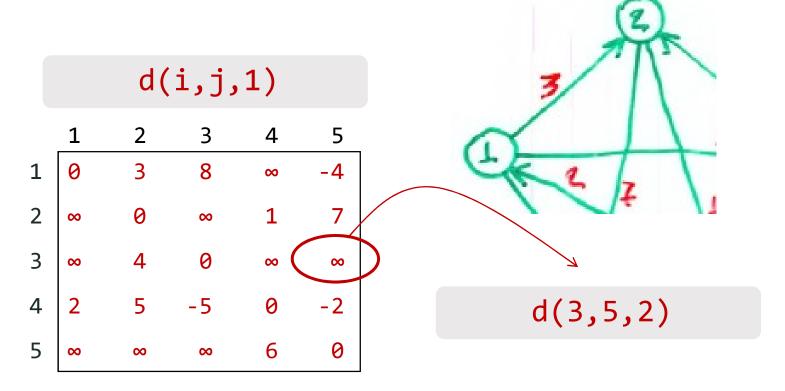

$$d(3,4,2) = min\{d(3,4,1), d(3,2,1) + d(2,4,1)\}$$

= $min\{\infty, 4+1\} = 5$

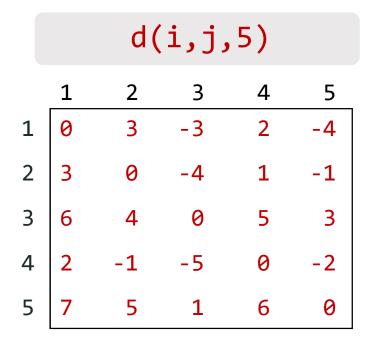
$$d(3,5,2) = min\{d(3,5,1), d(3,2,1) + d(2,5,1)\}$$

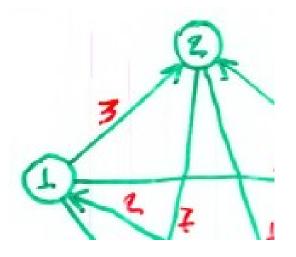
= $min\{\infty, 4+7\} = 11$

Πανζευκτικές Ελάχιστες Διαδρομές

Παράδειγμα

Κατά την διάρκεια μιας κλοπής, ένας διαρρήκτης βρίσκει περισσότερα λάφυρα απ΄ όσα περίμενε και πρέπει να αποφασίσει τι θα πάρει!!!

Το «σακίδιό» του (knapsack) μπορεί να μεταφέρει **W** κιλά!!!

Υπάρχουν η είδη

```
με βάρη W_1, W_2, ..., W_n και αξία V_1, V_2, ..., V_n
```


Το ερώτημα που τον απασχολεί!!!

Ποιος είναι ο πλέον πολύτιμος συνδυασμός ειδών που μπορεί να βάλει στο σακίδιό του ?

Το «σακίδιό» του (knap-sack) μπορεί να μεταφέρει **W** κιλά!!!

Υπάρχουν η είδη

με βάρη
$$W_1$$
, W_2 , ..., W_n και αξία V_1 , V_2 , ..., V_n

Παράδειγμα

Έστω ότι το σακίδιο χωράει **W = 10** κιλά, και

Είδος	Βάρος	Τιμή
A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

Παρά	δειγμα		Δύο Εκδοχές
Έστω	W = 10	κιλά, και	Υπάρχουν απεριόριστες ποσότητες από κάθε
Είδος	Βάρο	ς Τιμή	είδος
A	6	30 €	
В	3	14 €	DIEGIID VIII Emi
Γ	4	16 €	Υπάρχει μία μόνο 🏅 🦫
Δ	2	9 €	ποσότητα από κάθε είδος

Παράδειγμα	Δύο Εκδοχές
Έστω $W = 10$ κιλά, και	Υπάρχουν απεριόριστες
Είδος Βάρος Τιμή	ποσότητες από κάθε είδος
A 6 30 € B 3 14 €	Βέλτιστη Επιλογή
 Γ Δ 4 16 € 9 € 	1 από είδος Α w=6 30€ 2 από είδος Δ w=4 18€
	Συνολική Τιμή 48€

Παράδειγμ	ια	Δύο Εκδοχές
Έστω W=1	. <mark>0</mark> κιλά, και	
Είδος Βάρ	οος Τιμή	1 από είδος Α 30€ 1 από είδος Γ 16€ 46€
A 6	30 €	Βέλτιστη Επιλογή
B 3	14 €	
Г 4	16 €	Υπάρχει μία μόνο
Δ 2	9 €	ποσότητα από κάθε είδος

6 Σακίδιο (Knapsack)

Πρόβλημα

Μας δίδεται ένα σύνολο η αντικειμένων

$$S = \{a_1, a_2, ..., a_n\}$$

με ακέραια βάρη \mathbf{W}_i και αξίες \mathbf{V}_i ($1 \le i \le n$), και μία τιμή \mathbf{W} , και μας ζητείται να υπολογίσουμε ένα υποσύνολο αντικειμένων $\mathbf{S}' \subseteq \mathbf{S}$ με μέγιστη συνολική αξία \mathbf{C} και με συνολικό βάρος $\le \mathbf{W}$, δηλαδή,

$$\max C = \sum_{a_i \in S'} v_i$$
 και $\sum_{a_i \in S'} w_i \le W$

Ας δούμε την εκδοχή που επιτρέπει επανάληψη!Και, όπως πάντα, το κρίσιμο ερώτημα στο ΔΠ είναι:

Ποια είναι τα υποπροβλήματα?

- Μπορούμε να **«συρρικνώσουμε»** το αρχικό πρόβλημα με δύο τρόπους:
 - (1) Μπορούμε να εξετάσουμε την περίπτωση σακιδίων μικρότερης χωρητικότητας **w** ≤ **W**

ή

(2) Την περίπτωση λιγότερων ειδών **1, 2, ..., i** \leq **n**

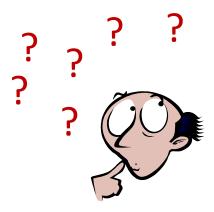
Ο πρώτος περιορισμός επιβάλει να έχουμε μικρότερες χωρητικότητες!

Ορίζουμε:

C(W) = Max Τιμή που παίρνουμε με σακίδιο χωρητικότητας W

Ο Ερώτημα !!!

Μπορούμε να εκφράσουμε το υποπρόβλημα **C(w)** συναρτήσει μικρότερων υποπροβλημάτων?

Έστω μια βέλτιστη λύση του υποπροβλήματος C(w),που περιλαμβάνει:

- \checkmark τα είδη p, ..., q \checkmark τέτοια ώστε $w_p + ... + w_i + ... + w_q \le w$ \checkmark με \max τιμή $C(w) = v_p + ... + v_i + ... + v_q$
- Εάν η βέλτιστη λύση του **C(w)** περιλαμβάνει το είδος **i** βάρους **w**_i, τότε η αφαίρεση του **i** από το σακίδιο δίδει μια βέλτιστη λύση για το υποπρόβλημα **C(w-w**_i)!!!

Με άλλα λόγια:

Το υποπρ/μα C(w) είναι απλώς το $C(w-w_i) + v_i$, για κάποιο i

Με άλλα λόγια:

Το υποπρ/μα C(w) είναι απλώς το $C(w-w_i) + v_i$, για κάποιο i.

Ποιο είναι αυτό το **i** ? ... δεν γνωρίζουμε !!! Τότε, δεν έχουμε παρά να πάρουμε όλες τις δυνατότητες!

Ο Ορίστε πως !!!

$$C(w) = \max_{i:w_i \le w} \{C(w-w_i) + v_i\}$$

όπου, ως συνήθως, η σύμβασή μας είναι ότι η μέγιστη τιμή του κενού συνόλου είναι 0!!!

Τελειώσαμε! ... ο αλγόριθμος τώρα γράφεται μόνος του και είναι ιδιαιτέρα κομψός!!!

Αλγόριθμος

Knapsack1(w[1..n], v[1..n], W)

1.
$$C(0)=0$$

2. for $w \leftarrow 1$ to W

Συνολική Πολυπλοκότητα

O(nW)

$$C(w) \leftarrow \max_{i} \{C(w-w(i)) + v(i) : w(i) \le w\}$$

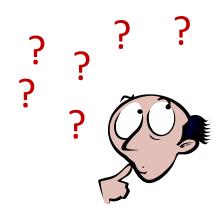
3. return C(W)

- Ας μείνουμε λίγο ακόμα σε αυτή την εκδοχή του προβλήματος!
 - ✓ Γνωρίζουμε ότι ένα πρόβλημα ΔΠ εκφράζεται με ένα γράφημα G τύπου DAG !!!

Εύλογο ερώτημα!!!

Ποιο είναι το **DAG** του προβλήματος του σακιδίου με επανάληψη?

Το DAG του προβλήματος

Χωρητικότητα W = 10

Είδος	Βάρος	Τιμή
A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

 $\left(\mathbf{0}\right)$

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10)

Κόμβοι DAG ⇔ Χωρητικότητα Σακιδίου **W**

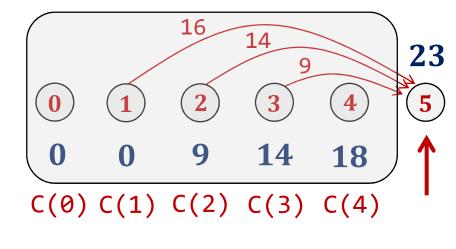
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$$C(w) = \max \{C(w-w(i))+v(i): w(i) \le w\}$$

Είδος	Βάρος	Τιμή
-------	-------	------

A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

$$\{2,3,4\} \leq 5$$

$$C(5) = C(5-2) + 9 = 23$$

$$C(5) = C(5-3) + 14 = 23$$

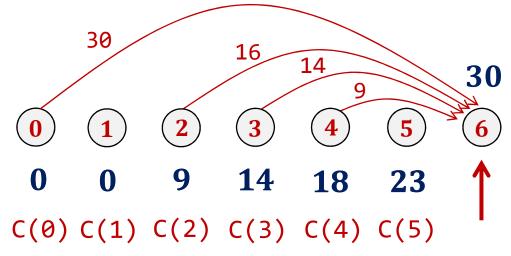
$$C(5) = C(5-4) + 16 = 16$$

Ο To DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$$C(w) = \max \{C(w-w(i))+v(i): w(i) \le w\}$$

Είδος Βάρος Τιμή

$$\{2, 3, 4, 6\} \leq 6$$

$$C(6) = C(6-2) + 9 = 27$$

$$C(6) = C(6-3) + 14 = 28$$

$$C(6) = C(6-4) + 16 = 25$$

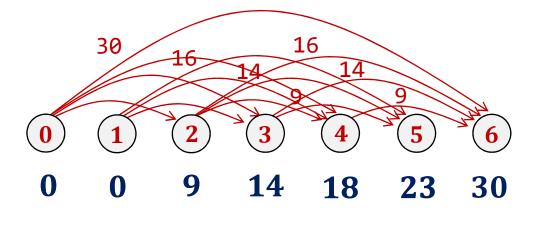
$$C(6) = C(6-6) + 30 = 30$$

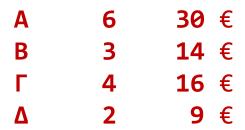
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

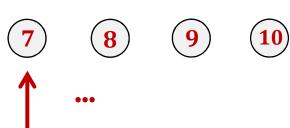
$$C(w) = \max \{C(w-w(i))+v(i): w(i) \le w\}$$

Είδος Βάρος Τιμή

$$\{2, 3, 4, 6\} \leq 7$$

Σακίδιο με επανάληψη ⇔ Max διαδρομή σε DAG

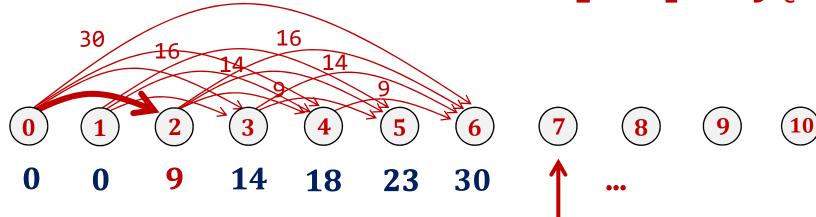
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$$\{\Delta\}$$
 $\lambda \dot{\upsilon} \sigma \eta \gamma \iota \alpha w = 2 \mu \epsilon C(w) = 9$

Είδος	Βάρος	Τιμή
-------	-------	------

A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

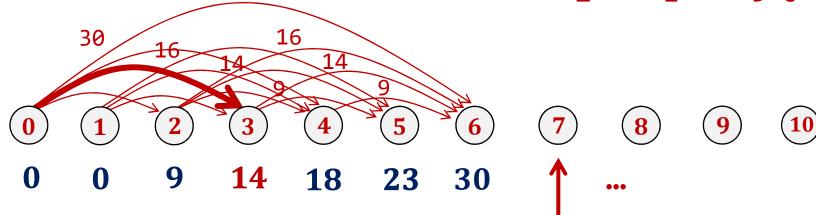
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

{B}
$$\lambda \dot{\omega} \sigma \eta \gamma \iota \alpha w = 3 \mu \epsilon C(w) = 14$$

Είδος	Βάρος	Τιμή
-------	-------	------

A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

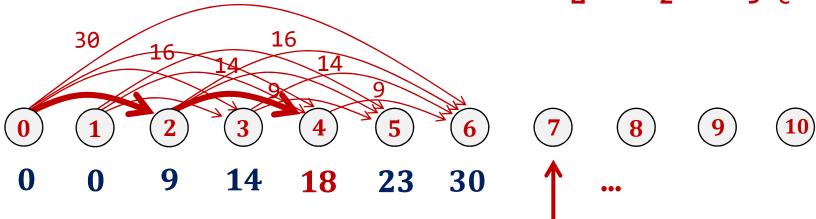
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$$\{\Delta,\Delta\}$$
 $\lambda \dot{\upsilon} \sigma \eta \gamma \iota \alpha w = 4 \mu \epsilon C(w) = 18$

Είδος	Βάρος	Τιμή
	_ ,,	

Α	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

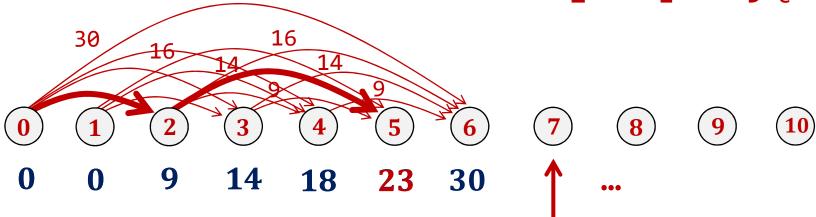
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$$\{\Delta,B\}$$
 $\lambda \dot{\upsilon} \sigma \eta \gamma \iota \alpha w = 5 \mu \epsilon C(w) = 23$

Είδος	Βάρος	Τιμή
LUUS	Dapos	I CPCI

A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

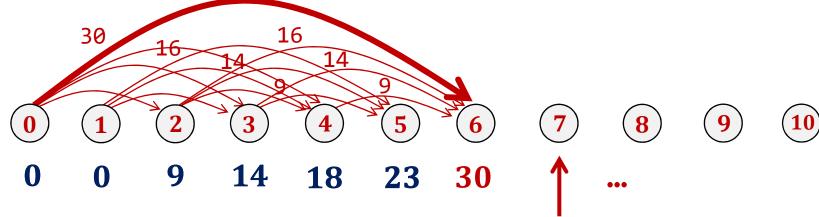
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$${A}$$
 λύση για $w = 6$ με $C(w) = 30$

Είδος	Βάρος	Τιμή
-------	-------	------

A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

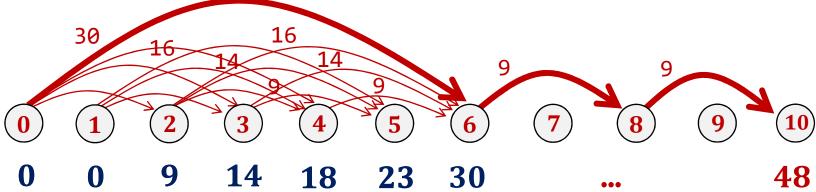
Το DAG του προβλήματος

Xωρητικότητα W = 10

$${A, \Delta, \Delta}$$
 τελική λύση, $C(w) = 48$

Είδος Βάρος Τιμή

A	6	30 €
В	3	14 €
Γ	4	16 €
Δ	2	9 €

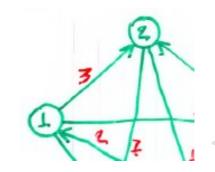

Σακίδιο με επανάληψη \iff Max διαδρομή σε DAG

Αλγοριθμικές Τεχνικές & Προβλήματα

□ Ποιες Αλγοριθμικές Τεχνικές έχουμε δει έως τώρα?

- Αλγοριθμικές Τεχνικές, όπως:
 - ✓ Διαίρει-και-Βασίλευε
 - ✓ Άπληστη Επιλογή
- Πρόσφατα, προσθέσαμε και την τεχνική
 - ✓ Δυναμικός Προγραμματισμός

Αλγοριθμικές Τεχνικές: Επισκόπηση

■ **Divide-and-Conquer** (διαίρει-και-κυρίευε):

διαίρεση σε ανεξάρτητα υποπροβλήματα, αναδρομικές σχέσεις, υλοποίηση με αναδρομή κυρίως (top-down), σπανίως επαναληπτικά (δύσκολη υλοποίηση)

Dynamic Programming (δυναμικός προγραμματισμός):

αρχή βελτιστότητας υπολύσεων, διαίρεση σε επικαλυπτόμενα υποπροβλήματα (DAG / πίνακας), αναδρομικές σχέσεις, υλοποίηση επαναληπτικά κυρίως (bottom up), κάποιες φορές και με αναδρομή (με προσοχή: χρήση memoization!)

■ **Greedy** (άπληστη μέθοδος):

άπληστη αμετάκλητη επιλογή, χτίσιμο λύσης βήμα-βήμα, βέλτιστη επίλυση σταδιακά αυξανόμενων υποπροβλημάτων, υλοποίηση επαναληπτικά κυρίως